

Druga kraljevima

POGLAVLJE 1

Ilija prorokuje protiv Ahazije

1 Zatim se Moab, nakon smrti Ahabove, pobunio protiv Izraela.

2 A Ahazija je pao kroz rešetku svoje gornje odaje koja je bila u Samariji te se razbolio. Zatim je poslao glasnike i rekao im: "Idite, pitajte Baalzebuba, boga ekronskoga, hoću li ozdraviti od ove bolesti."

3 Ali je anđeo GOSPODNI rekao Iliji Tišbijcu: "Ustani! Idi u susret glasnicima samarijskoga kralja i reci im: 'Zar je to zato što nema Boga u Izraelu da vi idete ispitivati Baalzebuba, boga ekronskoga?'

4 Stoga sada ovako govori GOSPOD: 'Nećeš sići s te postelje na koju si se popeo, nego ćeš zasigurno umrijeti.' " I Ilija je otišao.

5 A kad su se glasnici vratili k njemu, on ih je upitao: "Zašto ste se već vratili?"

6 A oni su mu odgovorili: "Neki čovjek došao nam je u susret i rekao nam: 'Idite, vratite se kralju koji vas je poslao i recite mu: Ovako govori GOSPOD: Zar je to zato što nema Boga u Izraelu da si ti poslao ispitivati Baalzebuba, boga ekronskoga? Stoga nećeš sići s postelje na koju si se popeo, nego ćeš zasigurno umrijeti.' "

7 Nato ih je upitao: "Kako li je izgledao onaj čovjek koji vam je došao u susret i izgovorio vam te riječi?"

8 A oni su mu odgovorili: "Bio je to runjav čovjek i opasan kožnim pojasom oko

bokova svojih." Nato je on rekao: "To je Ilija Tišbijac!"

9 Tada mu je kralj poslao pedesetnika s njegovom pedeseticom. I ovaj je uzašao k njemu, i gle, on je sjedio na vrhu brda. Zatim mu je rekao: "Ti čovječe Božji, kralj je bio rekao: 'Siđi!' "

10 Nato je Ilija odgovorio i rekao pedesetniku: "Ako sam ja čovjek Božji, neka onda siđe oganj s neba i proždere tebe i tvoju pedeseticu." I oganj se spustio s neba i proždri njega i njegovu pedeseticu.

11 Opet mu je on poslao drugoga pedesetnika i njegovu pedeseticu. I ovaj mu je progovorio i rekao: "Čovječe Božji, ovako je kralj bio rekao: 'Siđi žurno!' "

12 Nato je Ilija odgovorio i rekao im: "Ako sam ja čovjek Božji, neka siđe oganj s neba i proždere tebe i tvoju pedeseticu." I oganj se spustio s neba i proždri njega i njegovu pedeseticu.

13 I opet je poslao i trećega pedesetnika i njegovu pedeseticu. A treći pedesetnik je uzašao i došao te pao na koljena svoja pred Ilijom te ga počeo zaklinjati i govoriti mu: "Čovječe Božji, molim te, neka moj život i život ovih pedeset tvojih slugu bude dragocjen u očima tvojim!

14 Evo, oganj se spustio s neba i spalio onu dvojicu pedesetnika bivših pedesetina s njihovom pedeseticom. Stoga neka sada moj život bude dragocjen u tvojim očima!"

15 Tada je anđeo GOSPODNI rekao Iliji: "Siđi s njim, ne boj ga se!" I on je ustao i sišao s njime do kralja.

16 Zatim mu je rekao: "Ovako govori GOSPOD: 'Zato što si poslao glasnike da ispituju Baalzebuba, boga ekronskoga, zar to nije zato što nema Boga u Izraelu, da traže riječ njegovu? Stoga nećeš sići s te postelje na koju si se popeo, nego ćeš zasigurno umrijeti.' "

17 Tako je umro po riječi GOSPODNJOJ koju je Ilija izgovorio. A Jehoram se zakraljio umjesto njega, druge godine Jehorama, sina Jehošafata, kralja Judina, zato što ovaj nije imao sina.

18 A ostala djela Ahazijina što ih je činio, nisu li ona zapisana u knjizi Ljetopisa kraljeva Izraelovih?

POGLAVLJE 2

Ilija uznesen na nebo

1 I dogodilo se, kad je GOSPOD htio uznijeti Iliju u nebo u vihoru, da je Ilija s Elizejom otišao iz Gilgala.

2 I Ilija je rekao Elizeju: "Ostani ovdje, molim te, jer me GOSPOD šalje do Betela." Nato mu je Elizej rekao: "*Neka* GOSPOD živi i *neka* živi duša tvoja, ja te neću ostaviti!" Tako su sišli do Betela.

3 A proročki sinovi koji *su bili* u Betelu izašli su do Elizeja te mu rekli: "Znaš li da će danas GOSPOD uzeti tvoga gospodara iznad glave tvoje?" Nato je on rekao: "Da, znam ja *to*; budite tiho!"

4 Tada mu je Ilija rekao: "Elizeju, ostani ovdje, molim te, jer me GOSPOD šalje do Jerihona." A on je rekao: "*Neka* GOSPOD živi i *neka* živi duša tvoja, ja te neću ostaviti!" Tako su došli do Jerihona.

5 A proročki sinovi koji *su bili* u Jerihonu došli su do Elizeja te mu rekli: "Znaš li da će danas GOSPOD uzeti tvoga gospodara iznad glave tvoje?" Nato je on odgovorio: "Da, znam ja *to*, budite tiho!"

6 Tada mu je Ilija rekao: "Ostani ovdje, molim te, jer me GOSPOD šalje do Jordana." A on je rekao: "*Neka* GOSPOD živi i *neka* živi duša tvoja, ja te neću ostaviti!" I tako su njih dvojica krenula dalje.

7 I pedeset ljudi od sinova proročkih krenuli su i zaustavili se podalje da vide. A njih dvojica stali su uz Jordan.

8 Tada je Ilija uzeo svoj plašt te *ga* je smotao i udario po vodama, a one su se razdijelile ovamo i onamo, tako da su njih dvojica prešla preko po suhome tlu.

9 I dogodilo se, kad su bili prešli, da je Ilija rekao Elizeju: "Traži što da ti učinim prije nego što budem uzet od tebe!" Nato je Elizej rekao: "Molim te, neka na meni bude dvostruki dio tvoga duha!"

10 A on mu je rekao: "Tražiš nešto teško, *no* ako me budeš vidio *kad budem* uzet od tebe, bit će ti tako; ako li ne, neće biti *tako*."

11 I dogodilo se, dok su oni tako išli i razgovarali, da, gle, *pojavila su se* ognjena kola i ognjeni konji te su ih razdvojili nadvoje te je Ilija u vihoru uzašao na nebo.

12 A Elizej je *to* vidio te je povikao: "Oče moj, oče moj, kola Izraelova i konjanici njegovi!" I više ga nije vidio. Tada je uzeo svoju odjeću i razderao ju na dva komada.

13 Zatim je podigao Ilijin plašt koji je bio pao s njega te se vratio i stao je na obali Jordana.

14 Onda je uzeo Ilijin plašt koji je bio pao s njega i udario po vodama te rekao: "Gdje je GOSPOD, Bog Ilijin?" I kad je i on udario po vodama, one su se razdijelile ovamo i onamo; i Elizej je prešao preko.

Elizej zamjenjuje Iliju

15 A kad su ga vidjeli sinovi proročki koji *su bili* gledali na Jerihon, rekli su: "Duh Ilijin počnuo je na Elizeju!" I pošli su mu u susret te su se do zemlje poklonili pred njim.

16 Nato su mu rekli: "Evo sada, s tvojim slugama je pedeset snažnih ljudi. Dopusti im, molimo te, da odu i potraže tvoga gospodara; možda ga je Duh GOSPODNJI uzdigao i bacio na nekakvu goru ili u nekakvu dolinu." A on im je rekao: "Ne šalžite *nikoga*."

17 A kako su oni navaljivali na njega sve dok se nije postidio, rekao je: "Pošaljite!"

Stoga su poslali pedesetoricu ljudi; i tražili su ga tri dana, ali ga nisu našli.

18 A kad su se vratili k njemu (jer je on ostao u Jerihonu), rekao im je: "Nisam li vam rekao: 'Nemojte ići!' "

19 Tada su ljudi iz grada rekli Elizeju: "Gle, molimo te, situacija u gradu je dobra, kako to i naš gospodar vidi, ali je voda bezvrijedna i zemlja neplodna."

20 Nato je on rekao: "Donesite mi novi ćup i stavite soli u njega!" I oni su mu ga donijeli.

21 Tada je on otišao na izvor vode pa je bacio soli u njega i rekao: "Ovako govori GOSPOD: 'Ozdravljam ovu vodu. Neće od nje više biti ni smrti ni neplodne zemlje.' "

22 Tako je voda postala zdrava sve do dana današnjega, po besjedi koju je izgovorio Elizej.

23 Zatim je odande uzašao u Betel. I dok se uspinjao putem, izašla su mala djeca iz grada te su mu se rugali i govorili mu: "Penji se, ćelavi! Penji se, ćelavi!"

24 A on se okrenuo natrag i pogledao ih te ih prokleo u ime GOSPODNJE. Nato su iz šume izašle dvije medvjedice pa su rastrgale četrdeset i dvoje od te djece.

25 Zatim je on odande otišao na goru Karmel, a odatle se vratio u Samariju.

POGLAVLJE 3

Moab se pobunio protiv Izraela

1 A Jehoram, sin Ahabov, počeo je kraljevati nad Izraelom u Samariji osamnaeste godine Jehošafatova kraljevanja u Judi. I kraljevao je dvanaest godina.

2 I on je činio ono što je zlo u očima GOSPODNJIM, ali ne kao njegov otac i ne kao njegova majka, jer je uklonio Baalov lik što ga je napravio njegov otac.

3 Ali je prianjao uz grijeh Jeroboama, sin Nebatova, koji je navodio Izraela na grijeh; i od njih nije odstupao.

4 A Meša, kralj moapski, bio je ovčar i morao je davati kralju Izraelovom stotinu tisuća janjaca i stotinu tisuća ovnova pod runom.

5 I dogodilo se, kad je umro Ahab, da se kralj moapski pobunio protiv Izraelovog kralja.

6 I u to vrijeme kralj Jehoram je izašao iz Samarije i pobrojio sav Izrael.

7 Zatim je otišao i poručio Jehošafatu, kralju Judinu, govoreći: "Moapski kralj pobunio se protiv mene. Hoćeš li poći sa mnom u boj protiv Moaba?" Nato je ovaj odgovorio: "Poći ću! Ja sam kao ti, moj narod kao tvoj narod i moji konji kao tvoji konji."

8 Tada je upitao: "Kojim ćemo putem poći?" A on mu je odgovorio: "Putem kroz Edomsku pustinju."

9 Tako je krenuo kralj Izraelov s kraljem Judinim i s kraljem edomskim. I sedam su dana kružili putem, a nije bilo vode za vojsku ni za stoku koja ih je slijedila.

10 Tada je kralj Izraelov rekao: "Jao! Pa GOSPOD je pozvao ova tri kralja skupa da ih preda u ruke Moapcima!"

11 Ali je Jehošafat rekao: "Zar nema ovdje proroka GOSPODNJEGA da preko njega zatražimo savjet od GOSPODA?" Tada je jedan od slugu kralja Izraelovoga odgovorio i rekao: "Ovdje je Elizej, sin Šafatov, koji je izlijevao vodu na ruke Ilijine."

12 Nato je Jehošafat rekao: "Riječ GOSPODNJA je kod njega." Tako su kralj Izraelov i Jehošafat i kralj edomski sišli k njemu.

13 A Elizej je rekao kralju Izraelovom: "Što ja imam s tobom? Kreni si k prorocima oca svoga i k prorocima majke svoje!" Nato mu je kralj Izraelov rekao: "Ne! Jer GOSPOD je

pozvao ova tri kralja skupa da ih preda u ruke Moapcima."

14 Zatim je Elizej rekao: "*Neka* živi GOSPOD nad vojskama, pred kojim stojim, zasigurno da nemam obzira prema nazočnosti Jehošafata, kralja Judina, ne bih prema tebi ni pogledao, niti te zapazio.

15 No sada mi dovedite svirača." I dogodilo se, dok je svirač svirao, da je nad njega sišla ruka GOSPODNJA.

16 Tada je rekao: "Ovako govori GOSPOD: 'Napravite da ova dolina bude puna jama.'

17 Jer ovako govori GOSPOD: 'Nećete vidjeti vjetra niti ćete vidjeti kiše, a ova će se dolina napuniti vodom da možete piti i vi i vaša stoka i vaše životinje.'

18 A to je još malo u očima GOSPODNJIM: on će također predati Moabce u ruke vaše.

19 I vi ćete udariti sve utvrđene gradove i sve izabrane gradove, i posjeći ćete sva dobra stabla, i začepiti sve izvore vode i kamenjem upropastiti svaki dobar komad zemlje."

20 I dogodilo se ujutro, dok se prinosila jestiva žrtva, da je, evo, voda došla putem od Edoma te se zemlja napunila vodom.

21 A kad su svi Moapci čuli da su kraljevi uzašli ratovati s njima, sakupili su sve koji su mogli nositi bojnu opremu te i *one* starije pa su ih postavili na granicu.

22 I ujutro su rano ustali, a sunce je zasjalo nad onom vodom te su Moapci ugledali da je voda s druge strane crvena *kao* krv.

23 Nato su rekli: "To je krv! Kraljevi su se zasigurno pobili i udarili jedan na drugoga. Stoga sada: na plijen, Moabe!"

24 Ali kad su stigli do Izraelovog tabora, Izraelci su se podigli i udarili Moapce, tako da su oni pobjegli pred njima. No ovi su krenuli da udare Moapce, čak i u *njihovoj* zemlji.

25 I razorili su im gradove te je svaki čovjek bacio svoj kamen na svaki dobar komad zemlje i zasuo ga, i začepili su sve izvore vode te su posjekli sva dobra stabla. Samo su Kirharešetu ostavili kamenje njegovog; ali su *ga* praćkari opkolili i potukli ga.

26 I kada je moapski kralj vidio da je bitka preteška za njega, uzeo je sa sobom sedam stotina ljudi vičnih maču da bi se probili do kralja edomskog, ali nisu mogli.

27 Tada je on uzeo svoga najstarijeg sina, koji se trebao zakraljiti umjesto njega, te ga je prinio kao žrtvu paljenicu na zidu. I digla sed velika jarost protiv Izraela te su oni otišli od njega pa se vratili u *svoju* zemlju.

POGLAVLJE 4

Elizej i udovičino ulje

1 A neka žena, od žena proročkih sinova, zavapila je k Elizeju govoreći: "Tvoj sluga, moj muž, je umro, a ti znaš da se tvoj sluga bojao GOSPODA. I došao je vjerovnik da mi uzme moja dva sina da budu robovi."

2 Nato joj je Elizej rekao: "Što da učinim za tebe! Reci mi, što imaš u kući?" A ona je rekla: "Tvoja sluškinja nema ništa u kući, osim vrča ulja."

3 Tada je rekao: "Idi, posudi od svih svojih okolnih susjeda posude, *i to* prazne posude; ne posuđuj malo!

4 A kad se vratiš unutra, zatvori vrata za sobom i za svojim sinovima pa nalijevaj u sve te posude te one koje su pune stavljaš na stranu."

5 Tako je ona otišla od njega te zatvorila vrata za sobom i za svojim sinovima. Oni su joj donosili *posude*, a ona je nalijevala.

6 I dogodilo se, kad su se posude napunile da je ona rekla svome sinu: "Dodaj mi još jednu posudu!" A on joj je rekao: "Nema više posuda." I ulje je stalo.

7 Tada je došla i ispričala *to* čovjeku Božjem. Nato je on rekao: "Idi, prodaj ulje i plati svoj dug te živi od ostatka, ti i tvoji sinovi!"

Elizej i žena Šunamka

8 I zbilo se jednoga dana da je Elizej prolazio kroz Šunem gdje je bila jedna sjajna žena. I ona ga je prinudila da *svrati* jesti kruha. I zbilo se *tako, da* kad god bi blizu prolazio, svratio je ondje jesti kruha.

9 I ona je rekla svome mužu: "Evo sada, shvaćam da *je* sveti čovjek Božji ovaj koji često prolazi pokraj nas.

10 Načinimo malu odaju, molim te, nad zidom te za njega postavimo ondje postelju i stol i stolicu i svijjećnjak. I neka bude, kad dođe k nama, da se skloni ondje."

11 I zbilo se jednoga dana da je on došao onamo te se sklonio u tu odaju te legao ondje.

12 Zatim je rekao svome sluzi Gehaziju: "Pozovi tu Šunamku!" I kad ju je pozvao, ona je stala pred njega.

13 Nato mu je rekao: "Kaži joj sad: 'Evo, pobrinula si se za nas svakojakom pažnjom. Što da se učiniti za tebe? Hoćeš li da se za tebe govori kralju ili zapovjedniku vojske?' " Nato je ona odgovorila: "Ja živim usred svoga naroda."

14 Nato je on upitao: "Što onda da se učini za nju?" A Gehazi je odgovorio: "Uistinu ona nema sina, a muž joj je star."

15 Tada je on rekao: "Dozovi je!" I kad ju je dozvao, stala je na vrata.

16 Zatim je rekao: "Dogodine u ovo doba, ti ćeš zagrliti sina." Nato je ona rekla: "Ne, gospodaru moj, *ti* čovječje Božji, ne laži sluškinji svojoj!"

17 I žena je začela i rodila sina, u ono doba, kako joj je Elizej rekao, dogodine.

18 A kad je dječak porastao, zbilo se to jednoga dana da je izašao k svome ocu, k žeteocima.

19 I rekao je ocu svome: "Moja glava, moja glava!" Nato je on zapovjedio jednom momku: "Ondesi ga njegovoj majci!"

20 I kad ga je ovaj uzeo i odveo ga njegovoj majci, *dječak* je sjedio na njenim koljenima sve do podneva i *onda* je umro.

21 Tada je ona otišla gore i položila ga na postelju Božjega čovjeka. Zatim je zatvorila *vrata* za njim i otišla van.

22 Onda je pozvala svoga muža i rekla: "Pošalji mi, molim te, jednoga od momaka i jednog magarca da otrčim do čovjeka Božjeg i vratim se."

23 Nato je on rekao: "Zašto danas hoćeš ići k njemu? Niti *je* mlađak niti Šabat." A ona je rekla: "*Bit će* dobro!"

24 Zatim je osamarila magarca i rekla svome sluzi: "Povedi i kreni! Ne zadržavaj svoje jahanje zbog mene, osim ako ti ne naložim."

25 Tako je otišla i došla k Božjem čovjeku na goru Karmel. I dogodilo se, kad ju je Božji čovjek ugledao izdaleka, da je rekao svome sluzi Gehaziju: "Gle, *tamo je* ona Šunamka.

26 Otrči sada, molim te, njoj u susret i pitaj je: '*Jesi li* ti dobro? *Je li* ti muž dobro? *Je li* ti dijete dobro?' " Nato je ona odgovorila: "Dobro *smo*."

27 A kad je došla do Božjeg čovjeka na brdo, objumila mu je noge. No Gehazi se približio da se odmakne. Uto je Božji čovjek rekao: "Pusti je jer joj *je* duša izmučena. A GOSPOD *je nešto* sakrio od mene i nije mi ništa rekao."

28 Nato je ona rekla: "Zar sam ja zaželjela sina od svoga gospodara? Nisam li govorila: 'Nemoj me zavaravati?' "

29 Tada je on rekao Gehaziju: "Opaši bokove svoje i uzmi moj štap u ruku svoju pa idi svojim putem! Ako nekoga susretneš, ne pozdravljaj ga; i ako te netko pozdravi, ne odgovaraj mu. A moj štap položi na lice dječaka."

30 A dječakova majka je rekla: "*Neka* GOSPOD živi i *neka* duša tvoja živi, neću te ostaviti!" Nato je on ustao i počeo je slijediti.

31 A Gehazi je pošao prije njih i položio štap na lice dječaka, ali nije bilo ni glasa ni odaziva. Zato se vratio njemu u susret te mu je ispričao, govoreći: "Dječak se nije probudio."

32 A kad je Elizej ušao u kuću, gle, dječak je bio mrtav, položen na njegovoj postelji.

33 Stoga je ušao i zatvorio vrata za njima dvojicom te se pomolio GOSPODU.

34 Zatim se popeo i legao na dječaka te je stavio svoja usta na njegova usta i svoje oči na njegove oči i svoje ruke na njegove ruke; i ispružio se nad dječakom te se dječakovo tijelo ugrijalo.

35 Onda se vratio i prošetao po kući amo i tamo. Zatim se popeo i ispružio nad njim. Tada je dječak kihnuo sedam puta, i otvorio je dječak oči svoje.

36 Nato je on pozvao Gehazija i rekao: "Pozovi tu Šunamku." Tako ju je pozvao. A kad je ona ušla k njemu, rekao je: "Uzmi sina svoga."

37 Nato je ušla i pala mu do nogu te se poklonila do zemlje. Zatim je uzela svoga sina te izašla.

Elizej pročišćava otrovno varivo

38 A Elizej se vratio u Gilgal, a u zemlji je *zavladala* glad. I *dok* su proročki sinovi sjedili su pred njim, rekao je svome sluzi: "Pristavi veliki lonac i skuhaj varivo za sinove proročke."

39 I jedan je otišao u polje da nabere bilje; i našao je divlju lozu i nabrao je s nje puno krilo divljih tikvica. Zatim je došao i narezao *ih* u lonac s varivom, jer *ih* nisu raspoznavali.

40 Tako su nalijevali ljudima da jedu. I dogodilo se, dok su *počeli* jesti to varivo, da su povikali i rekli: "Čovječe Božji, smrt *je* u loncu!" I nisu mogli *to* jesti.

41 No on je rekao: "Donesite brašna!" I bacio *ga* je u lonac te rekao: "Nalijte ljudima neka jedu!" I nije više bilo ničega štetnoga u loncu.

42 Tada je došao neki čovjek iz Baalšališe te donio Božjem čovjeku kruh od prvina, dvadeset ječmenih hljebova i punu torbu klasova žita. A on je rekao: "Daj ljudima neka jedu!"

43 A njegov službenik je rekao: "Što, zar da to postavim pred stotinu ljudi?" On je još rekao: "Daj ljudima neka jedu, jer ovako govori GOSPOD: 'Jest će i *još* će *od toga* preostati.' "

44 Tako je postavio pred njih te su jeli i *još* je *od toga* preostalo, prema riječi GOSPODNJOJ.

POGLAVLJE 5

Naman ozdravljen od gube

1 A Naaman, zapovjednik vojske sirijskog kralja, bio je sjajan čovjek kod svoga gospodara, i poštovan, zato što je po njemu GOSPOD dao oslobođenje Siriji. I bio je on silan junak, *ali je bio* gubavac.

2 I Sirijci su otišli u četama i doveli u sužanjstvo iz zemlje Izraelove mladu djevojku; zatim je služila Naamanovoj ženi.

3 A ona je rekla svojoj gospodarici: "Daj Bože, da bi moj gospodar bio s prorokom koji *je* u Samariji jer bi ga on izliječio od njegove gube!"

4 I *ovaj* je otišao i izvijestio svoga gospodara govoreći: "Tako je i tako rekla djevojka koja *je* iz zemlje Izraelove."

5 Nato je kralj sirijski rekao: "Idi samo idi, a ja ću poslati pismo kralju Izraelovom." I on je otišao i ponio je sa sobom deset talenata srebra i šest tisuća zlatnika i deset odijela za presvlačenje.

6 I donio je kralju Izraelovom pismo govoreći: "Sada kad ovo pismo dođe do tebe, evo, *s njime* ti šaljem svoga slugu Naamana da ga izliječiš od njegove gube."

7 I dogodilo se, kad je Izraelov kralj pročitao pismo da je razderao svoju odjeću i rekao: "Zar sam ja Bog da mogu usmrtiti i oživjeti da ga ovaj čovjek šalje k meni da ga izliječim od njegove gube? Zato, promotrite, molim vas, i shvatiti kako traži zavadu sa mnom!"

8 I zbilo se *tako*, kad je Elizej, čovjek Božji, dočuo da je kralj Izraelov razderao svoju odjeću da je poručio kralju govoreći: "Zašto si razderao odjeću svoju? Neka sada dođe k meni i neka spozna da ima prorok u Izraelu."

9 Tako je Naaman stigao sa svojim konjima i bojnim kolima te stao na vrata Elizejeve kuće.

10 A Elizej je poslao glasnike k njemu govoreći: "Idi i operi se sedam puta u Jordanu i tijelo će ti se oporaviti i bit ćeš čist."

11 No Naaman se razgnjevio i otišao te rekao: "Gle, mislio sam: 'Sigurno će izaći pred mene i stati pa će zazvati ime GOSPODA, Boga svojega te će zamahnuti rukom svojom nad tim mjestom i izliječiti gubu.'

12 Nisu li rijeke u Damasku, Abana i Farpar, bolje od svih voda Izraelovih? Nisam li se mogao u njima oprati i postati čist?" Tako se okrenuo i otišao bijesan.

13 Tada su mu pristupile sluge njegove te mu progovorile i rekle: "Oče moj, *da* ti je

prorok naložio i nešto veliko, ne bi li *to* učinio? Koliko *je* onda bolje, kad ti govori: 'Operi se, i bit ćeš čist.' "

14 Tada je sišao i umočio se sedam puta u Jordanu, prema besjedi čovjeka Božjega; i tijelo mu je opet postalo poput tijela malog djeteta, i postao je čist!

15 Zatim se vratio k Božjem čovjeku, on i sva pratnja njegova, te je došao i stao pred njega pa rekao: "Evo, sada znam da nema Boga na svoj zemlji, osim u Izraelu. Stoga sada, molim te, primi blagoslov od svoga sluge."

16 Ali on je rekao: "*Neka* živi GOSPOD, pred kojim stojim, neću ništa primiti." A on je navaljivao da *to* primi, ali je ovaj odbio.

17 Nato je Naaman rekao: "Ako nećeš, molim te, onda neka se daruje tvome sluzi tovara ove zemlje za dvije mazge. Jer sluga tvoj odsada neće prinositi ni žrtve paljenice ni prinose drugim bogovima, nego *samo* GOSPODU.

18 Ovaj čin neka GOSPOD oprostí sluzi tvome, *da* kad moj gospodar pođe u dom Rimonov da ondje iskaže štovanje, pa se on nasloni na moju ruku, onda se i ja poklonim u domu Rimonovu; kad se ja poklonim u domu Rimonovu, neka GOSPOD oprostí taj čin sluzi tvome."

19 A on mu je rekao: "Idi u miru." Tako se on udaljio od njega jedan manji *dio* puta.

20 No Gehazi, sluga Elizeja, Božjega čovjeka, je rekao: "Evo, moj gospodar poštedio je Naamana, toga Sirijca, i nije primio ništa iz ruke njegove od onoga što je donio. No, *neka* živi GOSPOD, potrčat ću za njim i uzet ću nešto od njega."

21 Tako je Gehazi počeo slijediti Naamana. A kad *ga* je Naaman vidio kako trči za njim, iskočio je s bojnih kola njemu u susret te ga upitao: "*Je li* sve dobro?"

22 A on je odgovorio: "Sve *je* dobro. Moj gospodar me je poslao govoreći: 'Evo,

upravo sada su iz Efrajimove gore k meni stigla dva mladića od sinova proročkih. Daj im, molim te, talenat srebra i dva odijela za presvlačenje."

23 Nato je Naaman rekao: "Hajde, uzmi dva talenta!" I navaljivao je na njega te svezao dva talenta srebra u dvije vreće, i dva odijela za presvlačenje, pa *ih* je položio na dvojicu svojih slugu da *ih* nose pred njim.

24 A kad je ovaj stigao do kule, uzeo *ih* je iz njihovih ruku i pohranio *ih* u kući. Zatim je otpustio ljude te su oni otišli.

25 Ali je on došao te stao pred svoga gospodara. A Elizej ga je upitao: "Odakle dolaziš, Gehazi?" A on je odgovorio: "Tvoj sluga nije nikamo odlazio."

26 Tada mu je rekao: "Nije li srce moje išlo s tobom, kad je čovjek sišao sa svojih kola tebi u susret? *Je li* vrijeme da se primi novac i da se primi odjeća i maslinici i vinogradi i ovce i i volovi i sluge i sluškinje?"

27 Stoga će se guba Naamanova prionuti za tebe i za tvoje sjeme zauvijek." I on se udaljio od njegova lica, kao gubavac bijel kao snijeg.

POGLAVLJE 6

Željezo pliva

1 A sinovi proročki rekli su Elizeju: "Gle sad, pretijesno nam je ovo mjesto gdje mi živimo s tobom.

2 Dopusti nam, molimo te, da odemo do Jordana, pa da ondje svaki uzme po jednu gredu te nam dopusti da si ondje napravimo mjesto gdje možemo živjeti." A on je odgovorio: "Idite."

3 Nato je jedan rekao: "Hajde, molim te, pođi sa svojim slugama." A on je odgovorio: "Ići ću i ja."

4 Tako je pošao s njima. A kad su stigli do Jordana počeli su sjeći drva.

5 A dok je jedan bio sjekao gredu, željezni dio sjekire pao *mu* je u vodu te je povikao i rekao: "Jao, gospodaru! Zato što je ova bila posuđena!"

6 Nato je čovjek Božji upitao: "Gdje je to palo?" I ovaj mu je pokazao mjesto. Tada je on odsijekao jedan prut te *ga* bacio onamo; i željezo je isplivalo.

7 Stoga je rekao: "Izvadi si to!" I ovaj je ispružio ruku svoju i uzeo to.

8 Tada je kralj Sirijski ratovao protiv Izraela. I posavjetovao se sa svojim slugama govoreći: "Na tom i tom mjestu *bit će* moj tabor."

9 A čovjek Božji je poručio Izraelovom kralju govoreći: "Čuvaj se da ne prijeđeš na takvo mjesto jer onamo su sišli Sirijci."

10 I kralj Izraelov je poslao *ljude* na mjesto za koje mu je rekao čovjek Božji. I upozorio ga je i on se tamo čuvao; ne *samo* jednom ni dvaput.

11 Stoga se srce sirijskog kralja uznemirilo zbog toga pa je on dozvao sluge svoje i rekao im: "Zar mi nećete pokazati tko *je* od nas za kralja Izraelovog?"

12 Nato je jedan od slugi njegovih rekao: "Nitko, gospodaru moj kralju; nego Elizej, prorok koji *je* u Izraelu, govori Izraelovom kralju riječi koje si ti izgovorio u svojoj spavaćoj sobi."

13 Tada je rekao: "Idite i izvidite gdje *je*, pa da pošaljem da ga uhvate." I bilo mu je dojavljeno govoreći: "Evo, u Dotanu *je*."

14 Stoga je on poslao onamo konje i bojna kola i veliku vojsku. I stigli su noću te opkolili grad.

15 A kad je sluga čovjeka Božjeg rano ustao te izašao, gle: vojska s konjima i bojnim kolima opkolila je grad. Nato ga je njegov sluga upitao: "Jao, gospodaru moj, što nam je činiti?"

16 A on je odgovorio: "Ne boj se, jer je više onih koji su s nama nego onih koji su s njima."

17 Tada se Elizej pomolio i rekao: "GOSPODE, molim te, otvori mu oči da vidi!" I GOSPOD je otvorio oči momku i on je progledao. I gle, gora je bila ispunjena konjima i ognjenim kolima sve uokolo Elizeja.

18 I kad su oni sišli do njega, Elizej se pomolio GOSPODU te rekao: "Udari, molim te, ove ljude sljepoćom!" I on ih je udario slijepoćom po riječ Elizejevoj.

19 Zatim im je Elizej rekao: "Nije ovo taj put niti je ovo taj grad. Slijedite me i ja ću vas odvesti čovjeku koga tražite." Ali ih je odveo u Samariju.

20 I dogodilo se, kad su ulazili u Samariju da je Elizej rekao: "GOSPODE, otvori oči ovim *ljudima* da progledaju." I GOSPOD im je otvorio oči te su vidjeli; i gle *bili su* usred Samarije.

21 A kralj Izraelov, kad ih je vidio, upitao je Elizeja: "Oče moj, zar da *ih* pobijem? Zar da *ih* pobijem?"

22 A on je odgovorio: "Nemoj *ih* pobiti. Zar bi ti pobio one koje si zarobio mačem svojim i lukom svojim? Stavi kruha i vode pred njih, neka jedu i piju i neka idu svome gospodaru."

23 I pripremio im je puno hrane. I kad su se najeli i napili, otpustio ih je te su otišli svome gospodaru. Tako sirijske čete nisu više dolazile u zemlju Izraelovu.

Benhadadova opsada Samarije

24 I dogodilo se nakon toga da je sirijski kralj Benhadad skupio svu svoju vojsku i uzašao te opkolio Samariju.

25 I nastala je velika glad u Samariji: I gle, *držali* su je opkoljenu sve dok se magareća glava nije *prodavala* za osamdeset

srebrnjaka, a četvrtina kaba golubinjeg izmeta za pet srebrnjaka.

26 I dok je kralj Izraelov prolazio po zidinama, neka mu je žena doviknula govoreći: "Pomozi, gospodaru moj, kralju!"

27 Nato je on rekao: "Ako ti GOSPOD ne pomogne, odakle ću ti ja pomoći? Zar s gumna ili iz tijeska?"

28 Zatim ju je kralj upitao: "Što ti je?" Nato je ona odgovorila: "Ova mi je žena rekla: 'Daj svoga sina da ga pojedemo danas, a sutra ćemo pojesti moga sina!'"

29 I skuhale smo moga sina i pojele ga. A slijedećeg dana, ja sam njoj rekla: 'Daj svoga sina da ga pojedemo.' A ona je sakrila svoga sina."

30 I dogodilo se, kad je kralj čuo riječi te žene, da je razderao svoju odjeću. I prolazio je po zidinama, a narod ga je gledao; i gle, *nosio je* kostrijet ispod, na tijelu svome.

31 Tada je rekao: "Neka mi Bog tako učini i još više, ako glava Elizeja, sina Šafatova, ostane danas na njemu!"

32 A Elizej je sjedio u svojoj kući i starješine su sjedile s njim. I *kralj* je pred sobom poslao čovjeka, ali prije nego je glasnik došao k njemu, rekao je on starješinama: "Vidite li da je onaj sin ubojičin poslao da mi skinu glavu? Pazite, kad glasnik dođe, zatvorite vrata i čvrsto ga držite kod vrata. Nije li to zvuk koraka njegova gospodara za njim?"

33 I dok je još s njima razgovarao, gle, glasnik je sišao k njemu i rekao: "Gle, ovo zlo *je* od GOSPODA, zar da još uvijek čekam na GOSPODA?"

POGLAVLJE 7

1 Tada je Elizej rekao: "Čujte riječ GOSPODNJU! Ovako govori GOSPOD: 'Sutra *će se* u ovo doba na gradskim vratima Samarije *prodavati* mjera finoga brašna za šekel, a dvije mjere ječma za šekel.' "

2 Nato je gospodar o čiju se ruku kralj oslanjao progovorio čovjeku Božjemu te upitao: "Gle, *i kad* bi GOSPOD načinio okna na nebu, bi li nešto takvo moglo biti?" A on je odgovorio: "Evo, vidjet ćeš *to* svojim očima, ali od toga nećeš jesti."

3 A na ulazu u gradska vrata bila su četiri gubavca. I rekli su oni jedan drugome: "Zašto da mi sjedimo ovdje sve dok ne umremo?"

4 Ako kažemo: 'Ući ćemo u grad', pa glad *je* u gradu te ćemo ondje umrijeti; a ako još *ostanemo* sjediti ovdje, također ćemo umrijeti. Stoga sada hajdemo pa upadnimo u sirijsku vojsku: ako nas ostave na životu, živjet ćemo; a ako nas ubiju, samo ćemo umrijeti!"

5 I ustali su u sumrak i krenuli u sirijski tabor. I kad su stigli do ruba sirijskog tabora, gle: ondje nije *bilo* nikoga.

6 Jer je GOSPOD učinio da je vojska sirijska čula buku bojnih kola i buku konja, *i to* buku velike vojske. I rekli su jedan drugome: "Evo, kralj Izraelov unajmio je protiv nas kraljeve hetitske i kraljeve egipatske da krenu na nas."

7 Zato su se digli i pobjegli u sumraku: i ostavili su svoje šatore i svoje konje i svoje magarce, baš sav tabor kakav *je* on *bio*. I pobjegli su radi svojih života.

8 A kad su ti gubavci došli do ruba tabora, ušli su u jedan šator pa su se najeli i napili. Zatim su odande odnijeli srebro i zlato i odjeću pa otišli i sakrili *to*. Tada su se vratili te ušli u drugi šator, i odnijeli *i* odande pa otišli i sakrili *to*.

9 Tada su rekli jedan drugome: "Ne radimo dobro. Ovaj dan *je* dan dobrih vijesti, a mi šutimo. Ako li čekamo sve do jutarnjeg svjetla, nekakvo zlo će se na nas svaliti. Stoga sada pođimo da dojavimo kraljevu dvoru."

10 Tako su došli i pozvali gradskog vratara pa im ispričali govoreći: "Došli smo u

sirijski tabor, i gle, ondje nije bilo nijednog čovjeka ni ljudskoga glasa; samo privezani konji i privezani magarci, a šatori onakvi kakvi su bili."

11 Zatim je dozvao vratare i oni su *to* dojavili unutar kraljeva dvora.

12 A kralj je ustao u noći i rekao svojim slugama: "Ja ću vam sada objasniti što su nam učinili Sirijci. Oni znaju da *smo* gladni, stoga su izašli iz tabora da se sakriju u polju, govoreći: 'Kad izađu iz grada, pohvatat ćemo ih žive i ući u grad.' "

13 A jedan od njegovih slugu je odgovorio i rekao: "Neka *neki* uzmu, molim te, pet od preostalih konja što su ostali u gradu. (Gle, oni *su* kao sve mnoštvo Izraelovo koje je *u njemu* preostali: gle, *kažem*, oni *su* baš kao i sve mnoštvo Izraelovo koje je uništeno). Pošaljimo *ih* pa ćemo vidjeti."

14 Stoga su uzeli dva konja za bojna kola te *ih* je kralj poslao za sirijskom vojskom govoreći: "Idite i vidite!"

15 I išli su za njima sve do Jordana; i evo, sav put *bio je* pun odjeće i opreme koju su Sirijci pobacali u svojoj žurbi. I glasnici su se vratili i dojavili kralju.

16 Zatim je narod izašao i počeo pljačkati sirijske šatore. Tako je jedna mjera finoga brašna bila *prodavana* za šekel i dvije mjere ječma za šekel, prema riječi GOSPODNJOJ.

17 A kralj je odredio na gradska vrata onoga gospodara na čiju se ruku oslanjao; a narod ga je izgazio na gradskim vratima i on je umro, kao što je rekao Božji čovjek koji je govorio kad je kralj bio sišao k njemu.

18 I dogodilo se kako je čovjek Božji bio rekao kralju govoreći: "Sutra u ovo doba na gradskim vratima Samarije bit će dvije mjere ječma za šekel i mjera finoga brašna za šekel."

19 A taj je gospodar progovorio čovjeku Božjem i upitao: "Sada, gle, *i kad* bi GOSPOD načinio okna na nebu, bi li nešto

takvo moglo biti?" A on je odgovorio: "Gle, vidjet ćeš to svojim očima, ali od toga nećeš jesti."

20 I tako mu je ispalo: jer ga je narod izgazio na gradskim vratima te je umro.

POGLAVLJE 8

Povratak u zemlju Šunamsku

1 Tada je Elizej progovorio ženi kojoj je on oživio sina govoreći: "Ustani i pođi, ti i tvoj dom pa se nastani bilo gdje se možeš nastaniti, jer je GOSPOD dozvao glad; i ona će doći i na ovu zemlju *na* sedam godina."

2 Zatim je žena ustala i učinila po besjedi čovjeka Božjeg: i otišla je s domom svojim te se nastanila u zemlji filistejskoj na sedam godina.

3 I dogodilo se na kraju sedme godine da se žena vratila iz zemlje filistejske te je otišla vapiti kralju za svoju kuću i svoju zemlju.

4 A kralj je razgovarao s Gehazijem, slugom Božjega čovjeka, govoreći: "Ispričaj mi, molim te, o svim velikim djelima koja je Elizej učinio."

5 I dogodilo se, dok je on prepričavo kralju kako je oživio mrtvoga, evo žene čijega sina je oživio, da je ona *počela* vapiti kralju za svoju kuću i za svoju zemlju. A Gehazi je rekao: "Gospodaru moj kralju, *to je* ta žena i *to je* njezin sin, kojega je Elizej oživio."

6 I kad je kralj upitao ženu, ona mu je *to* ispričala. Tako joj je kralj dao jednoga službenika govoreći: "Vrati *joj* sve što *je bilo* njezino i sav urod polja od dana kada je napustila zemlju pa sve do sada!"

7 Zatim je Elizej došao u Damask; a Benhadad, sirijski kralj bio je bolestan. I dojavili su mu govoreći: "Božji čovjek je došao ovamo."

8 Nato je kralj rekao Hazaelu: "Uzmi dar u ruke svoje pa pođi u susret čovjeku Božjem te zatraži *savjet* od GOSPODA preko njega

govoreći: 'Hoću li se oporaviti od ove bolesti?'"

9 Tako mu je Hazael pošao u susret pa je uzeo sa sobom dar i to od svega dobroga iz Damaska, *na* četrdeset natovarenih deva. I došao je i stao preda njega te rekao: "Tvoj sin Benhadad, sirijski kralj, poslao me k tebi govoreći: 'Hoću li se oporaviti od ove bolesti.'"

10 Nato mu je Elizej rekao: "Idi, reci mu: 'Zasigurno se možeš oporaviti!' Ali mi je GOSPOD pokazao da će zasigurno umrijeti."

11 I čvrsto je upro pogled, sve dok se ovaj nije posramio; i čovjek Božji je zaplakao.

12 Nato je Hazael upitao: "Zašto plačeš, moj gospodaru?" A on je odgovorio: "Zato što znam *za* zla koja ćeš ti učiniti sinovima Izraelovim: ognjem ćeš utvrde njihove spaliti, a mladiće ćeš im mačem pogubiti, i djecu ćeš im skršiti, i trudnice im rasparati."

13 Zatim je Hazael upitao: "Ali zar *je* tvoj sluga pas da bi učinio nešto tako strašno?" Nato je Elizej odgovorio: "GOSPOD mi je pokazao da *ćeš* ti *biti* kralj nad Sirijom."

14 Tako je on otišao od Elizeja i došao k svome gospodaru, koji ga je upitao: "Što ti je rekao Elizej?" A on je odgovorio: "Rekao mi je *da* ćeš se zasigurno oporaviti."

15 I dogodilo se sutradan da je on uzeo debelo platno i namočio *ga* u vodu te *ga* je prostro preko lica njegovog tako da je ovaj umro. I Hazael se zakraljio umjesto njega.

Jehoram kraljuje u Judi

16 A pete godine Jorama, sina Ahabova, kralja Izraelova, *pošto je* tada Jehošafat *bio* kralj Jude, Jehoram sin Jehošafata kralja Judina, počeo je kraljevati.

17 Bio je trideset i dvije godine star kad je počeo kraljevati, a kraljevao je osam godina u Jeruzalemu.

18 I on je hodio putem kraljeva Izraelovih, kako je *to* činio dom Ahabov, jer mu je kći Ahabova bila žena; i činio je ono što je zlo u očima GOSPODNJIM.

19 Ipak GOSPOD nije htio uništiti Judu radi Davida, sluge svoga, kako mu je obećao da će uvijek davati svjetiljku njemu i sinovima njegovim.

20 U njegove danae Edomci su se odmetnuli ispod ruke Judine te su si postavili kralja.

21 Tako je Joram otišao u Sair i s njim sva bojna kola. Zatim se digao noću i pobio Edomce koji su opkolili njega i zapovjednike bojnih kola. A narod je pobjegao u svoje šatore.

22 Ipak se Edom odmetnuo od ruke Judine sve do dana današnjeg. Zatim se i Libna odmetnula u to isto doba.

23 A ostala djela Joramova, i sve što je činio, nije li to zapisano u knjizi Ljetopisa kraljeva Judinih?

24 I Joram je usnuo s očevima svojim i bio je pokopan kod očeva svojih u gradu Davidovu. Zatim se Ahazija, sin njegov zakraljio umjesto njega.

Ahazija kraljuje u Judi

25 Dvanaeste godine Jorama, sina Ahaba, kralja Izraelova, počeo je kraljevati Ahazija, sin Jehorama, kralja Judina.

26 Ahazija je bio dvadeset i dvije godine star kad je počeo kraljevati, a kraljevaio je godinu dana u Jeruzalemu. A majci njegovoj ime je bilo Atalija, bila je kći Izraelovog kralja Omrija.

27 I on je hodio putem doma Ahabova i činio je ono što je zlo u očima GOSPODNJIM, kako je *činio* i dom Ahabov, jer je on bio zet doma Ahabova.

28 Zatim je on pošao s Joramom, sinom Ahabovim, u rat protiv Hazaela, kralja

sirijskog u Ramotgilead. I Sirijci su ranili Jorama.

29 Tada se kralj Joram vratio u Jezreel da se izliječi od rana što mu ih zadali Sirijci kod Rame kad se borio protiv Hazaela, sirijskog kralja. A Ahazija, sin Jehoramov, kralj Judin, sišao je u Jezreel da vidi Jorama, sina Ahabova zato što se on bio razbolio.

POGLAVLJE 9

Jehu pomazan za kralj u Izraelu

1 Tada je prorok Elizej pozvao jednoga od sinova proročkih i rekao mu: "Opaši bokove svoje i uzmi ovu posudu s uljem u ruke svoje pa idi u Ramotgilead.

2 I kad stigneš onamo, potraži ondje Jehua, sina Jehošafatova, sina Nimšijeva. Zatim uđi i izvedi ga između braće njegove i uvedi ga u unutrašnju odaju.

3 Zatim uzmi posudu s uljem te mu je izlij na glavu i reci: 'Ovako govori GOSPOD: Pomazao sam te za kralja nad Izraelom.' Onda otvori vrata pa bježi i ne zadržavaj se."

4 Tako je mladić, *taj* prorokov mladić, otišao u Ramotgilead.

5 A kad je stigao, gle, zapovjednici vojske su sjedili. Tada je on rekao: "Imam nalog za tebe, zapovjedniče!" Nato je Jehu upitao: "Za koga od svih nas?" A on je odgovorio: "Za tebe, zapovjedniče!"

6 Zatim je on ustao i ušao u kuću; a ovaj mu je izlio ulje na glavu i rekao mu: "Ovako govori GOSPOD, Bog Izraelov: 'Pomazao sam te za kralja nad narodom GOSPODNJIM, *baš* nad Izraelom.

7 I ti ćeš pobiti dom Ahaba, gospodara svoga da mogu osvetiti krv svih slugu proroka i krv svih slugu GOSPODNJIH od ruke Jezabeline.

8 Jer će sav dom Ahabov propasti: i istrijebit će Ahabu ono što mokri uza zid i one što su zatvoreni i ostavljeni u Izraelu.

9 I učinit ću da dom Ahabov bude kao dom Jeroboama, sina Nebatova, i kao dom Baaše, sina Ahijina.

10 A Jezabelu će proždrijeti psi na dijelu *zemlje* jezeelske i nitko je neće pokopati.' " Zatim je otvorio vrata i pobjegao.

11 Tada je Jehu izašao k slugama svoga gospodara. A jedan ga je upitao: "Je li sve dobro? Zašto je taj luđak dolazio k tebi?" Nato mu je odgovorio: "Vi poznajete ovog čovjeka i govor njegov."

12 A oni su rekli: "*To je* laž! Reci nam sad!" Tada je rekao: "Tako i tako mi je on izrekao govoreći: 'Ovako govori GOSPOD: Pomazao sam te za kralja nad Izraelom.' "

13 Zatim su požurili i uzeli svaki svoju odjeću te je prostrli pod njim na vrhu stepenica pa zatrubi u trube govoreći: "Jehu je kralj!"

Jehu ubija Jorama i Ahaziju

14 Tako se Jehu, sin Jehošafata, sina Nimšijeva, urotio protiv Jorama (Joram je tada branio Ramotgilead, on i sav Izrael, zbog Hazaela, kralja sirijskoga.

15 Ali se kralj Joram vratio u Jezreel da se izliječi od rana koje su mu zadali Sirijci kad se borio s Hazaelom, kraljem sirijskim.) Tada je Jehu rekao: "Ako vam je po volji, *onda* neka nitko ne izađe iz grada da *to* kaže u Jezreelu."

16 Tako se Jehu popeo na bojna kola te otišao prema Jezreelu, jer je Joram ondje ležao, a Ahazija, kralj Judin, sišao je vidjeti Jorama.

17 A na kuli u Jezreelu stajao je stražar, i izvidio je Jehuovu četvu kako dolazi te je rekao: "Ja vidim neku četvu." Nato je Joram rekao: "Uzmi konjanika i pošalji im *ga* u susret pa neka upita: 'Je li s mirom?' "

18 Tako je jedan na konju otišao njemu u susret te rekao: "Ovako govori kralj: 'Je li s mirom?' " A Jehu je rekao: "Što ti imaš s

mirom? Okreni za mnom." Tada je stražar dojavio govoreći: "Glasnik je stigao do njih, ali se ne vraća."

19 Nato je on poslao jednoga drugoga na konju koji je došao k njima te rekao: "Ovako govori kralj: 'Je li s mirom?' " A Jehu mu je odgovorio: "Što ti imaš s mirom? Okreni za mnom."

20 Tada je stražar dojavio govoreći: "Došao je sve do njih, ali se ne vraća. A vožnja je nalik na vožnju Jehua, sina Nimšijeva: jer vozi bijesno!"

21 Zatim je Joram rekao: "Upregni!" I upregnuli su njegova kola. Tada su Joram, kralj Izraelov, i Ahazija kralj Judini izašli, svaki u svojim kolima; i izašli su protiv Jehua i susreli ga u dijelu *zemlje* Nabota Jezreelca.

22 I dogodili se, kad je Joram ugledao Jehua da je upitao: "*Je li* s mirom, Jehu?" A on je odgovorio: "Kakvim mirom sve dok *je tako* puno bludništva tvoje majke Jezabele i njezinih čaranja!"

23 Nato je Joram okrenuo ruke svoje i počeo bježati te rekao Ahaziji: "*To je* izdaja, Ahazijo!"

24 A Jehu je zapeo luk svom svojom snagom te ustrijelio Jehorama između mišica njegovih: i strijela mu je izašla kroz srce te se on srušio u svojim kolima.

25 Nato je *Jehu* rekao svom zapovjedniku Bidkaru: "Digni *ga* i baci na dio zemlje Nabota Jezreelca; pa se sjeti kako je, kad smo ja i ti jahali zajedno za njegovim ocem Ahabom, GOSPOD položio ovo breme na njega:

26 'Zaista sam jučer vidio krv Nabotovu i krv sinova njegovih,' govori GOSPOD, 'i uzvratit ću ti na ovome zemljištu,' govori GOSPOD. Stoga *ga* sada digni i baci *ga* na to zemljište, prema riječi GOSPODNJOJ."

27 A kad je *to* vidio Ahazija, kralj Judini, pobjegao je putem vrtne kuće. A Jehu *ga* je

slijedio te rekao: "Udarite i njega u kolima!" *I učinili su tako* na uzlasku prema Guru, koji je pokraj Jibleama. A on je pobjegao u Megido pa je ondje umro.

28 A njegove su ga sluge u kolima prenijele u Jeruzalem i pokopale ga u njegovoj grobnici kod očeva njegovih, u gradu Davidovu.

29 I jedanaeste godine Jorama, sina Ahabova, Ahazija je počeo kraljevati nad Judom.

Juhu pogubljuje Jezabelu

30 A kad je Jehu došao u Jezreel, Jezabela je čula *za to*, namazala je lice svoje i uresila glavu svoju te pogledala s prozora.

31 I dok je Jehu ulazio na gradska vrata, rekla je: "Ima li Zimri mir, što je ubio svoga gospodara?"

32 A on je podigao lice svoje prema prozoru pa rekao: "Tko je na mojoj strani? Tko?" Nato su dva *ili* tri eunuka pogledala prema njemu.

33 A on je rekao: "Bacite je dolje." I oni su je bacili; a *nešto* krvi njezine prskalo je na zid i na konje. Zatim ju je pregazio.

34 A kad je ušao, jeo je i pio, te rekao: "Idite sada pogledati onu prokletnicu i pokopajte je, jer *je* ona kraljevska kći."

35 I otišli su da je pokopaju, ali nisu našli ništa od nje, osim lubanje, stopala i dlanova njezinih ruku.

36 Zato su se vratili i dojavili mu to. A on je rekao: "To *je* riječ koju je GOSPOD izrekao po sluzi svom Iliji Tišbijcu govoreći: 'Na dijelu *zemlje* jezreelske psi će proždrijeti tijelo Jezabelino.

37 I mrtvo tijelo Jezabelino bit će kao izmet na naličju polja na dijelu *zemlje* jezreelske, *tako* da neće moći reći: Ovo je Jezabela.' "

Pogubljen Ahabov sin

1 A Ahab je imao sedamdeset sinova u Samariji. I Jehu je napisao pisma i poslao *ih* u Samariju glavarima jezreelskim, starješinama i skrbnicima Ahabove *djece*, govoreći:

2 "Sada, dok vam stiže ovo pismo, pošto su sinovi vašeg gospodara s vama, i oni su kod kola vaših i konja, i utvrđenih gradova i bojne opreme,

3 pogledajte koji je najbolji i najprikladniji između sinova vašeg gospodara, pa *ga* postavite na prijestolje oca njegova te se borite za dom svoga gospodara."

4 Ali su se oni prekomjere uplašili te rekli: "Gle, dva kralja nisu opstala pred njim, kako ćemo onda mi opstati?"

5 A onaj koji je bio nad domom i onaj koji je bio nad gradom, i starješine i skrbnici *djece* poručili su Jehuu govoreći: "Mi *smo* sluge tvoje i činit ćemo sve što nam budeš naložio; nikoga nećemo postaviti za kralja. Ti učini *ono što je* dobro u očima tvojim."

6 Tada im je Jehu po drugi put napisao pismo govoreći: "Ako ste vi za mene i *ako* ćete slušati moj glas, uzmite glave tih ljudi, sinova svoga gospodara i dođite k meni u Jezreel sutra u to vrijeme." A kraljevih sinova, *pošto ih je bilo* sedamdeset osoba, bili su kod gradskih velikaša koji su ih odgajali.

7 I dogodilo se, kad je to pismo stiglo k njima, da su uzeli kraljeve sinove i pobili *njih* sedamdeset osoba. A njihove glave stavili su u košare i poslali su *ih* njemu u Jezreel.

8 I glasnik je došao i dojavio mu govoreći: "Donijeli su glave kraljevih sinova." Nato je on rekao: "Položite ih u dvije gomile kod ulaza u gradska vrata do jutra."

9 I dogodilo se ujutro da je izašao i stao te rekao svemu narodu: "Vi *ste* pravedni! Gle,

ja sam se urotio protiv svoga gospodara i ubio ga, ali tko je pobio sve ove?

10 Sada znate da nije palo na zemlju ništa od riječi GOSPODNJE koju je GOSPOD izrekao glede doma Ahabova; jer je GOSPOD izvršio *ono* što je govorio preko sluge svoga Ilije."

11 Tako je Jehu pobio sve koji su u Jezreelu preostali iz doma Ahabova, sve velikaše njegove i rođake njegove i svećenike njegove, sve dok mu nitko nije preostao.

12 Zatim je ustao i otišao te došao u Samariju. *I kako je bio* na putu kod Strizarskog doma,

13 susreo se Jehu s braćom, Ahazije kralja Judina te upitao: "Tko *ste* vi?" A oni su odgovorili: "Mi smo braća Ahazijina; i silazimo da pozdravimo sinove kraljeve i sinove kraljičine."

14 Nato je on rekao: "Pohvatajte ih žive!" I pohvatali su ih žive te su ih pobili kod jame Strizarskog doma, *tih* četrdeset i dvojicu ljudi. Nije ostavio ni jednoga od njih.

15 A kad je otišao odande, naišao je na Jehonadaba, sina Rekabova, *koji mu je dolazio* u susret. I on ga je pozdravio i upitao ga: "Je li tvoje srce ispravno kao što je moje srce prema tvome srcu?" A Jehonadab je odgovorio: "Jest." "Ako je tako, daj mi ruku." I on mu je dao ruku te ga je ovaj uzeo k sebi u kola.

16 Zatim je rekao: "Pođi sa mnom i gledaj moju revnost za GOSPODA." Tako ga je vozio u svojim kolima.

17 I kad je došao u Samariju, poubijao je sve koji su preostali Ahabu u Samariji, sve dok ga nije istrijebio, prema besjedi koju je GOSPOD izgovorio Iliji.

Jehu pogubljuje Baalove proroke

18 Zatim je Jehu sakupio sav narod i rekao mu: "Ahab je nešto malo služio Baalu; *ali* Jehu će mu služiti puno više.

19 Stoga mi sada pozovite sve proroke Baalove, sve njegove sluge i sve njegove svećenike, neka ni jedan ne izostane, jer ću *izvršiti* veliku žrtvu Baalu. Svaki koji će izostati, neće *više* živjeti." No Jehu je *to* napravio lukavo, s namjerom da uništi Baalove štovatelje.

20 Zatim je Jehu rekao: "Proglasite svečanu skupštinu za Baala." I proglasili su je.

21 I Jehu je poslao *to* po svemu Izraelu; i došli su svi Baalovi štovatelji, tako da nije bilo nijednog čovjek koji je ostao da ne bi došao. I ušli su u Baalov dom te se Baalov dom napunio od jednoga kraja do drugoga.

22 Tada je on rekao onomu koji *je bio* nad sakristijom: "Iznesi odore svim Baalovim štovateljima." I on im je iznio odore.

23 Zatim je Jehu ušao u Baalov dom s Jehonadabom, sinom Rekabovim, te rekao Baalovim štovateljima: "Ispitajte i pogledajte da nema ovdje s vama nijednog od slugu GOSPODNJIH, nego samo Baalovih štovatelja."

24 I dok su pošli prinostiti žrtve i žrtve paljenice, Jehu je vani odredio osamdeset svojih ljudi te im rekao: "*Ako* koji od ljudi koje sam ja doveo u ruke vaše umakne, *onaj koji mu dopusti otići*, svoj će život *dati* za njegov život."

25 I dogodilo se, čim je završio prinošenje žrtve paljenice, da je Jehu rekao stražarima i zapovjednicima: "Uđite *i* pobijte ih! Neka nitko ne izađe!" I pobili su ih oštricom mača; i stražari i zapovjednici pobacali su ih *van*. Zatim su otišli do grada Baalova doma.

26 I iznesli su kipove iz Baalova doma i spalili ih.

27 Zatim su razorili kip Baalov pa su razorili dom Baalov i napravili od njega kuću za zahod *koja je ostala* sve do dana današnjega.

Jehu kraljuje u Izraelu

28 Tako je Jehu istrijebio Baala iz Izraela.

29 Ipak, *od* grijehā Jeroboama, sina Nebatova, koji je navodio Izrael na grijeh, Jehu nije od njih odstupio, *to jest, od* zlatnih telaca *koji su bili* u Betelu i onih što *su bili* u Danu.

30 Tada je GOSPOD rekao Jehuu: "Zato što si dobro proveo *ono što* je ispravno u mojim očima *i* da si učinio domu Ahabovu sve što mi *je bilo* na srcu, tvoji će sinovi do četvrtoga *naraštaja* sjediti na prijestolju Izraelovu."

31 Ali Jehu nije pazio da hodi svim srcem svojim po zakonu GOSPODA, Boga Izraelova. Jer nije odstupio od grijeha Jeroboamovih kojima je navodio Izraela na grijeh.

32 U one dana GOSPOD je počeo skraćivati Izraela *da bude* manji; i Hazael ih je udario po svim krajevima Izraelovim:

33 od Jordana prema istoku, *po* svoj zemlji gileadskoj, *od* Gadovaca, Rubenovaca i Manašeovaca, pa od Aroera koji je pored rijeke Arnon, sve do Gileada i Bašana.

34 A ostala dijela Jehuova, i sve što je činio, i sva moć njegova, nije li to zapisano u knjizi Ljetopisa kraljeva Izraelovih?

35 I Jehu je usnuo s očevima svojim i pokopali su ga u Samariji. A Jehoahaz, sin njegov, zakraljio se umjesto njega.

36 A vremena tijekom kojega je Jehu kraljevaio nad Izraelom u Samariji *bilo je* dvadeset i osam godina.

POGLAVLJE 11

Atalija kraljuje u Judi

1 A kad je Atalija majka Ahazijina, vidjela da joj je sin poginuo, ustala je i istrijebila je sve kraljevsko sjeme.

2 Ali Jehošeba, kći kralja Jorama, sestra Ahazijina, uzela je Joaša, Ahazijina sina, i ukrala ga između kraljevih sinova *koji su bili* pogubljeni, pa su ga sakrili od Atalije,

baš njega i dojlju njegovu, u spavaću sobu, tako da nije bio pogubljen.

3 I bio je s njom sakriven u Domu GOSPODNJEM šest godina. A Atalija je kraljevala nad zemljom.

Joaš pomazan za kralj u Judi

4 Tada je sedme godine Jehojada poslao da se dovedu glavari nad stotinama sa zapovjednicima i stražu te ih doveo u Dom GOSPODNJI. I sklopio je s njima savez, i oni su mu se zakleli u Domu GOSPODNJEM pa im je pokazao kraljeva sina.

5 Tada im je zapovjedio govoreći: "Ovo je ono što ćete učiniti: trećina od vas koji ulazite na Šabat bit ćete baš oni koji čuvaju stražu za kraljevski dvor.

6 A trećina, *neka bude* kod Surskih vrata, i trećina kod gradskih vrata iza straže. Tako ćete čuvati stražu kod dvora da ne bude provaljena.

7 A dva dijela od svih vas, koji izlazite na Šabat, neka baš i oni čuvaju stražu u Domu GOSPODNJEM oko kralja.

8 Tako ćete okružiti kralja, svaki sa svojim oružjem u ruci svojoj. I onaj koji krene unutar postrojbi, neka bude pogubljen. A vi budite uz kralja kad izlazi i kad ulazi."

9 I satnici su učinili sve kako im je zapovjedio svećenik Jehojada. I uzeli su svaki svoje ljude koji na Šabat ulaze s onima koji na Šabat trebaju izlaziti te su došli k svećeniku Jehojadi.

10 Zatim je svećenik dao satnicima koplja kralja Davida i štitove što *su bili* u Hramu GOSPODNJEM.

11 I stražari su se postavili, svaki sa svojim oružjem u ruci svojoj, od desnog ugla Hrama do lijevog ugla Hrama i *uzduž* žrtvenika i Hrama, sve unaokolo kralja.

12 Tada je on izveo kraljeva sina te na njega stavio krunu i *dao mu* Svjedočanstvo pa su ga postavili za kralja i pomazali ga. I pljeskali su rukama svojim i govorili: "Živio kralj!"

13 A kad je Atalija čula viku stražara i naroda, došla je k narodu u Hram GOSPODNJI.

14 A kad je pogledala, gle, kralj je, kakav *je bio* običaj, stajao kod stupa, a knezovi i trubači *bili su* uz kralja; i sav narod zemlje se radovao i trubio u trube. Tada je Atalija razderala svoju odjeću i povikala: "Izdaja! Izdaja!"

15 Nato je svećenik Jehojada zapovjedio satnicima i vojnim zapovjednicima te im rekao: "Izvedite je kroz postrojbe, a onoga tko nju slijedi pogubite mačem." Jer je svećenik bio rekao: "Neka ne bude pogubljena u Domu GOSPODNJEM."

16 I podigli su ruke na nju; i odlazila je putem kojim konji dolaze u kraljev dvor, pa je ondje bila pogubljena.

17 Tada je Jehojada sklopio savez između GOSPODA i kralja i naroda, da bi oni bili narod GOSPODNJI; također i između kralja i naroda.

18 Zatim je sav narod te zemlje otišao u Baalov dom te ga je razorio: žrtvenike njegove i kipove njegove temeljito su razbili, a Baalova svećenika Matana pogubili su pred žrtvenicima. Tada je svećenik odredio službenike nad Domom GOSPODNJIM.

19 Onda je uzeo satnike i zapovjednike i stražu i sav narod te zemalje; i oni su izveli kralja iz Doma GOSPODNJEGA i došli su putem stražarskih vrata u kraljev dvor. Tada je on sjeo na kraljevsko prijestolje.

20 I sav se narod te zemalje radovao i grad se umirio; a Ataliju su pogubili mačem *pored* kraljevskog dvora.

21 Jehoaš je bio sedam godina star kad je počeo kraljevati.

POGLAVLJE 12

1 Sedme godine Jehuova kraljevanja Jehoaš je počeo kraljevati; i kraljevaio je četrdeset godina u Jeruzalemu. A majci njegovoj ime *je bilo* Sibija iz Beeršebe.

2 I Jehoaš je činio ono *što je bilo* ispravno u očima GOSPODNJIM u sve dane svoje u što ga je upućivao svećenik Jehojada.

3 Ali uzvišice nisu bile uklonjene; narod je još uvijek prinosiso žrtve i palio *kād* na uzvišicama.

Jehoaš obnavlja Hram

4 Tada je Jehoaš rekao svećenicima: "Sav novac od posvećenih prinosa što se donosi u Dom GOSPODNJI, *baš i* novac od svakoga koji je ubrojen za *obračun*, novac koji je za svakoga procjenjen, novac koji dođe nekome na srce da *ga* donese u Dom GOSPODNJI,

5 neka *ga* svećenici uzimaju za sebe, svaki od svoga poznanika i neka oni poprave pukotine na Domu bilo gdje se nađe neka pukotina."

6 Ali se zbilzo *tako, da* u dvadeset i trećoj godini Jehoaševa kraljevanja svećenici nisu popravili pukotine na Domu.

7 Tada je kralj Jehoaš pozvao svećenika Jehojadu i *druge* svećenike te im rekao: "Zašto vi ne popravljate pukotine na Domu? Stoga sada *više* ne primajte novac od svojih poznanika nego *ga* predajte za pukotine na Domu."

8 I svećenici su pristali da *više* ne primaju novac od naroda, niti da ne popravljaju pukotine na Domu.

9 Tada je svećenik Jehojada uzeo jedan sanduk pa je prorezao rupu na njegovom poklopcu te *ga* postavio pored žrtvenika, zdesna kad bi netko dolazio u Dom

GOSPODNJI. A svećenici koji su čuvali vrata, stavljali su u njega sav novac koji je bio donesen u Domu GOSPODNJI.

10 I zbivalo se *tako, da* kad su vidjeli da je u sanduku mnogo novaca, da su došli kraljev pisar i veliki svećenik te su ga stavili u vreće pa izbrojili novac koji se našao u Domu GOSPODNJEM.

11 Zatim su novac koji su izbrojili, predali u ruke onima koji su obavljali posao, koji su imali nadgledništvo nad Domom GOSPODNJIM, a oni su isplaćivali tesarima i graditeljima koji su radili na Domu GOSPODNJEM,

12 te zidarima i klesaćima kamena, i za kupnju građevnog drveta i klesanog kamena za popravak pukotina na Domu GOSPODNJEM, i za sve izdatke za Dom da ga se popravi.

13 Ali od novaca *koji se* donosio u Dom GOSPODNJI nisu se radile srebrne zdjele, usekači, posude, trube, bilo kakva zlatna oprema ili srebrna oprema za Dom GOSPODNJI,

14 nego su ga davali radnicima, pa su njime popravljali Dom GOSPODNJI.

15 Štoviše nisu tražili račun od ljudi kojima su u ruke predavali novac da ga podare radnicima, jer su oni radili vjerno.

16 Novac za prijestupe i novac za grijeh nije se donosio u Dom GOSPODNJI; bio je za svećenike.

17 Tada je Hazael, sirijski kralj, uzašao i zaratio protiv Gata i osvojio ga. Zatim je Hazael upravio lice svoje da uzađe na Jeruzalem.

18 A Jehošaš, kralj Judin, uzeo je sve ono što je posvećeno, što su posvetili njegovi očevi: Jehošafat, Jehoram i Ahazija, kraljevi Judini, te ono što je on sâm posvetio i sve zlato *koje se* našlo u riznicima Doma GOSPODNJEG i kraljevskog dvora, pa je sve to poslao

Hazaelu, kralju sirijskom. Tada je ovaj otišao od Jeruzalema.

19 A ostala djela Joaševa i sve što je činio, nije li to zapisano u knjizi Ljetopisa kraljeva Judinih?

20 A sluge njegove su ustale i skovale urotu pa su ubili Joaša u Kući milskoj, gdje se silazi do Sila.

21 Jer su ga sluge njegove, Jozakar, sin Šimatov, i Jehozabad, sin Šomerov, udarili te je umro. I pokopali su ga kod očeva njegovih u gradu Davidovu, a njegov sin Amazija zakraljio se umjesto njega.

POGLAVLJE 13

Jehoahaz kraljuje u Izraelu

1 Dvadeset i treće godine Joaša, sina Ahazijina, kralja Judina, počeo je kraljevati nad Izraelom u Samariji Jehoahaz, sin Jehuov. *I kraljevao* je sedamnaest godina.

2 A on je činio *ono što je* zlo u očima GOSPODNJIM te je slijedio grijehe Jeroboama, sina Nebatova, koji je navodio Izrael na grijeh; od njih nije odstupao.

3 Tada je GOSPOD planuo srdžbom protiv Izraela i predao ga u ruke Hazaela, kralja sirijskog i u ruke Benhadada, sina Hazaelova, *u sve dane njihove*.

4 Ali je Jehoahaz zaklinjao GOSPODA i GOSPOD ga je uslišao, jer je vidio ugnjetavanje Izraela, zato što ih je kralj sirijski ugnjetavao.

5 (I GOSPOD je dao Izraelu spasitelja, tako da su oni odbjegli od ruke Sirijaca pa su sinovi Izraelovi živjeli u svojim šatorima, kao i prije.

6 Ali nisu odstupali od grijeha doma Jeroboamova koji je navodio Izraela na grijeh, *nego* su hodili u njima. A i gaj su ostavili u Samariji.

7 Niti je on ostavio Jehoahazu od naroda samo pedeset konjanika i deset bojnih kola i deset tisuća pješaka; jer ih je kralj sirijski uništio i učinio ih *da budu* poput praha u vršidbi.

8 A ostala djela Jehoahazova i sve što je činio i moć njegova, nije li to zapisano u knjizi Ljetopisa kraljeva Izraelovih?

9 I Jehoahaz je usnuo s očevima svojim te su ga pokopali u Samariji. Zatim se njegov sin Joaš zakraljio umjesto njega.

Jehoš kraljuje u Izraelu

10 Trideset i sedme godine Joaša, kralja Judina, počeo je Jehoš, sin Jehoahazov, kraljevati nad Izraelom u Samariji. *I kraljevao je* šesnaest godina.

11 I on je činio *ono što je* zlo u očima GOSPODNJIM. Nije odstupao od svih grijeha Jeroboama, sina Nebatova, koji je navodio Izraela na grijeh, *nego* je hodio u njima.

12 A ostala djela Joaševa i sve što je činio i moć njegova kojom se borio protiv Amasije, kralja Judina, nije li to zapisano u knjizi Ljetopisa kraljeva Izraelovih?

13 I Joaš je usnuo s očevima svojim, a Jeroboam je zasjeo na njegovo prijestolje. I Joaša je bio pokopan u Samariji uz kraljeve Izraelove.

Elizejeva smrt

14 A Elizej se razbolio od bolesti od koje je *trebao* umrijeti. Tada je Joaš, kralj Izraelov sišao k njemu te se rasplakao nad licem njegovim pa mu rekao: "Oče moj, oče moj, kola Izraelova i konjanici njegovi!"

15 Nato mu je Elizej rekao: "Uzmi luk i strijele." I on si je uzeo luk i strijele.

16 Zatim je *još* rekao kralju Izraelovu: "Stavi ruku svoju na luk!" I on je stavio ruku svoju *na luk*, a Elizej je stavio ruke svoje na ruke kraljeve.

17 Tada je rekao: "Otvori prozor prema istoku." I on *ga* je otvorio. Nato je Elizej rekao: "Odapni!" I on je odapeo. Zatim je *još* rekao: "Strijela GOSPODNJEG izbavljenja i strijela izbavljenja od Sirije! Jer ćeš ti udariti Sirijce u Afeku sve dok *ih* ne uništiš."

18 I rekao je: "Uzmi strijele!" I on *ih* je uzeo. Nato je *još* rekao kralju Izraelovu: "Udari o zemlju!" I on je tri puta udario pa je stao.

19 Tada se čovjek Božji razgnjevio na njega te rekao: "Trebao si pet ili šest puta udariti; tada bi tukao Sirijce sve dok *ih* ne bi uništio; zato ćeš Siriju sada potući *samo* tri puta."

20 I Elizej je umro te su ga pokopali. A čete Moabaca napadale su zemlju početkom godine.

21 I dogodilo se, dok su oni pokapali nekog čovjeka, da su, gle, opazili četvu pa su bacili tog čovjeka u grobnicu Elizejevu. A kad je taj čovjek bio spušten te se dotaknuo Elizejevih kostiju, oživio je i stao na svoje noge.

22 No Hazael, kralj sirijski ugnjetavao je Izrael u sve dane Jehoahazove.

23 Ali im je GOSPOD bio milostiv te se sažalio nad njima te se obazreo na njih, zbog saveza svoga s Abrahamom, Izakom i Jakovom. I nije ih htio uništiti niti ih je odbacio od lica svoga sve dosad.

24 Tako je Hazael, kralj sirijski umro, a Benhadad, sin njegov zakraljio se umjesto njega.

25 Tada je Jehoš, sin Jehoahazov, ponovo preuzeo iz ruke Benhadada, sina Hazaelova, gradove koje je ovaj u ratu preuzeo iz ruke Jehoahaza, oca njegova. Joaš ga je tri puta potukao i povratio gradove Izraelove.

POGLAVLJE 14

Amazija kraljuje u Judi

1 Druge godine Joaša, sina Jehoahazova, kralja Izraelova, zakraljio se Amazija, sin Joaša kralja Judina.

2 Bio je dvadeset i pet godina star kad je počeo kraljevati, a kraljevaio je dvadeset i devet godina u Jeruzalemu. A majci njegovoj *bilo je* ime Jehoadana; *bila je* iz Jeruzalema.

3 I on je činio *ono što je* ispravno u očima GOSPODNJIM, ali ne kao David, njegov otac. Činio je sve kao što je činio Joaš, njegov otac.

4 Ali uzvišice nisu bile uklonjene; još uvijek je narod žrtvovao i palio kâd na uzvišicama.

5 I dogodilo se, čim se učvrstilo kraljevstvo u ruci njegovoj da je pogubio svoje sluge koje su ubile kralja, njegovog oca.

6 Ali nije pogubio sinova onih ubojica, prema onome što je zapisano u knjizi Zakona Mojsijeva, gdje GOSPOD zapovijeda govoreći: "Neka se očevi ne pogubljuju zbog sinova ni sinovi neka se ne pogubljuju zbog očeva, nego svatko neka bude pogubljen zbog svog vlastitog grijeha."

7 On je pogubio Edomce u Slanoj dolini, njih deset tisuća, i osvojio Selu u boju. I nadjenuo joj je ime Jokteel, sve do dana današnjega.

8 Tada je Amazija poslao glasnike k Jehoašu, sina Jehoahaza, sina Jehuova, kralju Izraelovom govoreći: "Dođi da se pogledamo u lice!"

9 A Jehoš, kralj Izraelov poručio je Amasiji, kralju Judinu govoreći: "Čičak koji je *bio* u Libanonu poručio je cedru koji je *bio* u Libanonu govoreći: 'Daj kćer svoju sinu mome za ženu'; a divlja zvijer koje je bila u Libanonu prolazila je ondje i izgazila čičak.

10 Doista si potukao Edom, no srce te je tvoje uzvisilo; slavi *zbog toga* te ostani kod kuće jer zašto da izazivaš *svoju* štetu i da padneš, ti *sâm* i Juda s tobom?"

11 Ali Amazija nije htio poslušati. Stoga je Jehoš, kralj Izraelov uzašao te su se on i Amazija, kralj Judin pogledali u lice u Betšemešu koji *pripada* Judi.

12 I Juda je bio poražen pred Izraelom pa su pobjegli svatko u svoj šator.

13 I Jehoš, kralj Izraelov uhvatio je Amasiju, kralja Judina, sina Jehoševa, sina Ahazijina, u Betšemešu. Zatim je došao u Jeruzalem i srušio zid jeruzalemski od Efrajimovih vrata do Ugaonih vrata, četiri stotine lakata.

14 Tada je uzeo sve zlato i srebro i svu opremu što se nalazila u Domu GOSPODNJEM i u riznicama kraljevskog dvora, i taoce, te se vratio u Samariju.

15 A ostala djela Jehoševa, što je činio i moć njegova i kako je ratovao s Amasijom, kraljem Judinim, nije li to zapisano u knjizi Ljetopisa kraljeva Izraelovih?

16 I Jehoš je usnuo s očevima svojim te je bio pokopan u Samariji uz kraljeve Izraelove. A Jeroboam, sin njegov zakraljio se umjesto njega.

17 A Amazija, sin Jošev, kralj Judin, živio je *još* petnaest godina poslije smrti Jehoša, kralja Izraelova, sina Jehoahazova.

18 A ostala djela Amasijina, nisu li zapisana u knjizi Ljetopisa kraljeva Judinih?

19 A protiv njega su skovali urotu u Jeruzalemu te je on pobjegao u Lakiš, no poslali su za njim u Lakiš pa su ga ondje pogubili.

20 I prenijeli su ga na konjima i pokopali u Jeruzalemu kraj očeva njegovih, u gradu Davidovu.

21 Tada je sav narod Judin uzeo Azariju, koji je *bio* star šesnaest godina, i zakraljio ga umjesto njegova oca Amasije.

22 On je sagradio Elat i povratio ga Judi, nakon što je kralj usnuo s očevima svojim.

Jeroboam drugi kraljuje u Izraelu

23 Petnaeste godine Amasije, kralja Judina, sina Joaševa, počeo je kraljevati u Samariji Jeroboam, sin Joaša, kralja Izraelova *te je kraljevao* četrdeset i jednu godinu.

24 I on je činio *ono što je* zlo u očima GOSPODNJIM; nije odstupao ni od jednoga grijeha Jeroboama, sina Nebatova, koji je navodio Izraela na grijeh.

25 On je povratio Izraelovo područje od ulaza u Hamat do Ravnoga mora, prema riječi koju je GOSPOD, Bog Izraelov, rekao preko sluge svoga Jone, sina Amitajeva, proroka koji *je bio* iz Gathefera.

26 Jer je GOSPOD vidio muku Izraelovu *da je ona bila* jako gorka; jer nije bilo ni zatvorenih ni ostavljenih, ni nikakvog pomoćnika za Izrael.

27 A GOSPOD nije rekao da bi izbrisao ispod neba ime Izraelovo: nego ih je spasio rukom Jeroboama, sina Joaševa.

28 A ostala djela Jeroboama i sve što je činio i moć njegova, kako je ratovao i kako je povratio Izraelu Damask i Hamat *koji su pripadali* Judi, nije li to zapisano u knjizi Ljetopisa kraljeva Izraelovih?

29 I Jeroboam je usnuo s očevima svojim, *baš* kod kraljeva Izraelovih, a Zeharija, sin njegov zakraljio se umjesto njega.

POGLAVLJE 15

Azarija kraljuje u Judi

1 Dvadeset i sedme godine Jeroboama, kralja Izraelovog, počeo je kraljevati Azarija, sin Amasije, kralja Judina.

2 Bio je šesnaest godina star kad je počeo kraljevati, a kraljevao je pedeset i dvije godine u Jeruzalemu. Majci njegovoj ime *je bilo* Jekolija, *bila je* iz Jeruzalema.

3 I činio je *ono što je* ispravno u očima GOSPODNJIM, prema svemu što je činio i njegov otac Amazija.

4 Samo uzvišice nisu bile uklonjene; narod je još uvijek žrtvovao i palio *kâd* na uzvišicama.

5 Tada je GOSPOD udario kralja tako da je postao gubav sve do dana svoje smrti. I stanovao je u posebnoj kući. A kraljev sin Jotam *bio je* nad dvorom i sudio je narodu te zemlje.

6 A ostala djela Azarijina i sve što je činio, nije li to zapisano u knjizi Ljetopisa kraljeva Judinih?

7 I Azarija je usnuo s očevima svojim te su ga pokopali kod očeva njegovih u gradu Davidovu. A Jotam, sin njegov zakraljio se umjesto njega.

Zeharija kraljuje u Izraelu

8 Trideset i osme godine Azarije, kralja Judina, kraljevao je Zeharja, sin Jeroboamov nad Izraelom u Samariji šest mjeseci.

9 I on je činio *ono što je* zlo u očima GOSPODNJIM, kao što su činili očevi njegovi; nije odstupao od grijeha Jeroboama, sina Nebatova, koji je navodio Izraela na grijeh.

10 A Šalum, sin Jabešov, urotio se protiv njega; i udario ga je pred narodom i pogubio ga te se zakraljio umjesto njega.

11 A ostala djela Zeharijina, evo, ona su zapisana je u knjizi Ljetopisa kraljeva Izraelovih.

12 *To je bila* riječ koju je GOSPOD rekao Jehuu govoreći: "Tvoji će sinovi sjediti na prijestolju Izraela sve do četvrtog naraštaja." I tako se je dogodilo.

Šalum kraljuje u Izraelu

13 Šalum, sin Jabešov, počeo je kraljevati trideset i devete godine Uzije, kralja Judina, i kraljevaio je jedan cijeli mjesec u Samariji.

14 Jer je Menahem, sin Gadijev, uzašao iz Tirse, te došao u Samariju te udario Šaluma, sina Jabešova u Samariji pa ga je pogubio i zakraljio se umjesto njega.

15 A ostala djela Šalumova i urota koju je skovao, evo, sve *je* zapisano u knjizi Ljetopisa kraljeva Izraelovih.

16 Tada je Menahem udario Tipsu i sve što *je bilo* u njemu i njegovo područje od Tirse zato što *mu* nisu otvorili, zato *ju* je udario; *i* rasporio je sve trudnice u njemu.

Menahem kraljuje u Izraelu

17 Trideset i devete godine Azarije, kralja Judina, počeo je Menahem, sin Gadijev, kraljevati nad Izraelom. *I kraljevaio je deset godina u Samariji.*

18 I činio je *ono što je zlo* u očima GOSPODNJIM; u sve svoje dane nije odstupao od grijeha Jeroboama, sina Nebatova, koji je navodio Izraela na grijeh.

19 *A* Pul, kralj Asirije, došao je protiv zemlje. I Menahem je dao Pulu tisuću talenata srebra da ruka njegova bude s njim da učvrstiti kraljevstvo u ruci svojoj.

20 I Menahem je iznudio taj novac od Izraela, *baš* od svih bogatih moćnika, od svakog čovjeka po pedeset šekela srebra, da *ga* preda kralju asirskom. Tako se kralj asirski vratio i nije ostao tamo u zemlji.

21 A ostala djela Menahema i sve što je činio, nije li to zapisano u knjizi Ljetopisa kraljeva Izraelovih?

22 I Menahem je usnuo s očevima svojim, a Pekahija sin njegov zakraljio se umjesto njega.

Pekahija kraljuje u Izraelu

23 Pedesete godine Azarije, kralja Judina, počeo je Pekahija, sin Menahemov kraljevati nad Izraelom u Samariji. *I kraljevaio je dvije godine.*

24 I on je činio *ono što je zlo* u očima GOSPODNJIM; nije odstupao od grijeha Jeroboama, sina Nebatova, koji je navodio Izraela na grijeh.

25 No Pekah, sin Remalijin, zapovjednik njegov urotio se protiv njega te ga udario u Samariji, u palači kraljevskog dvora, s Argobom i Arijeom, i s njim pedeset ljudi Gileadana. Tako ga je ubio i zakraljio se umjesto njega.

26 A ostala djela Pekahije i sve što je učinio, evo, sve je zapisano u knjizi Ljetopisa kraljeva Izraelovih.

Pekah kraljuje u Izraelu

27 Pedeset i druge godine Azarije, kralja Judina, počeo je Pekah, sin Remalijin kraljevati nad Izraelom u Samariji. *I kraljevaio je dvadeset godina.*

28 I on je činio *ono što je zlo* u očima GOSPODNJIM; nije odstupao od grijeha Jeroboama, sina Nebatova, koji je navodio Izraela na grijeh.

29 U dane Pekaha, kralja Izraelovog došao je Tiglatpileser kralj asirski i osvojio Ijon i Abelbetmaaku i Janoah i Kedeš i Hasor i Gilead i Galileju, svu zemlju Naftalijevu. I odveo ih je u sužanjstvo u Asiriju.

30 Tada je Hošea, sin Elin, skovao urotu protiv Pekaha, sina Remalijina, te ga je udario i pogubio pa se zakralji umjesto njega, dvadesete godine Jotama, sina Uzijina.

31 A ostala djela Pekahova i sve što je činio, evo zapisano je u knjizi Ljetopisa kraljeva Izraelovih.

Jotam kraljuje u Judi

32 Druge godine Pekaha, sina Remalijina, kralja Izraelova počeo je kraljevati Jotam, sin Uzije, kralja Judina.

33 Bio je dvadeset i pet godina star kad je počeo kraljevati, a kraljevaio je šesnaest godina u Jeruzalemu. A ime njegovoj majci je bilo Jeruša, *bila je* kći Sadokova.

34 A on je činio *ono što je* ispravno u očima GOSPODNJIM; činio je prema svemu onome što je činio i njegov otac Uzija.

35 Ali uzvišice nisu bile uklonjene; narod je još uvijek žrtvovao i palio kâd na uzvišicama. On je sagradio Gornja vrata Doma GOSPODNJEGA.

36 A ostala djela Jotama i sve što je činio, nije li to zapisano u knjizi Ljetopisa kraljeva Judinih?

37 U one dane GOSPOD je protiv Jude počeo slati Resina kralja sirijskog i Pekaha, sina Remalijina.

38 I Jotam je usnuo s očevima svojim te je bio pokopan kod očeva svojih u gradu Davida, oca svojega. A Ahaz, sin njegov zakraljio se umjesto njega.

POGLAVLJE 16

Ahaz kraljuje u Judi

1 Sedamnaeste godine *kraljevanja* Pekaha, sina Remalijina, počeo je kraljevati Ahaz, sin Jotama, kralja Judina.

2 Ahaz je bio dvadeset godina star kad je počeo kraljevati, a kraljevaio je šesnaest godina u Jeruzalemu, i nije činio *ono što je* ispravno u očima GOSPODA, Boga njegova, kao što je činio David, otac njegov.

3 Nego je on hodio putem kraljeva Izraelovih, pa je i sina svoga proveo kroz oganj prema gnjusobama Pogana što ih je GOSPOD protjerao ispred sinova Izraelovih.

4 Žrtvovao je i palio kâd po uzvišicama i na brdima i pod svakim zelenim drvetom.

5 Tada su Resin, kralj Sirije i Pekah, sin Remalijin, kralj Izraelov, uzašli na Jeruzalem da ratuju. I opkolili su Ahaza, ali *ga* nisu mogli savladati.

6 U to vrijeme je Resin, kralj sirijski povratio Elat Siriji te istjerao Židove iz Elata. I Sirijci su došli do Elata te se ondje nastanili sve do dana današnjega.

7 Tako je Ahaz poslao glasnike Tiglatpileseru, kralju asirskom govoreći: "Ja *sam* tvoj sluga i sin tvoj! Dođi i spasi me iz ruke kralja sirijskoga i iz ruke kralja Izraelovoga, koji su se digli protiv mene."

8 Zatim je Ahaz uzeo srebro i zlato što se našlo u Domu GOSPODNJEMU i u riznicama kraljevskog dvora i sve je *to* poslao *na* dar kralju asirskom.

9 I kralj asirski *ga* je poslušao; zato je uzašao na Damask i osvojio *ga*. I odveo je njegov narod u sužanjstvo u Kir, a Resina je pogubio.

10 Tada je kralj Ahaz otišao u Damask da susretne Tiglatpilesera, kralja asirskoga. I vidio je žrtvenik koji *je bio* u Damasku pa je kralj Ahaz poslao Uriji svećeniku uzorak žrtvenika i njegov model, prema svem njegovom načinu izrade.

11 I svećenik Urija je sagradio žrtvenik prema svemu što je kralj Ahaz poslao iz Damaska. Tako *ga* je svećenik Urija napravio prije nego što je kralj Ahaz došao iz Damaska.

12 A kad je kralj stigao iz Damaska, kralj je ugledao žrtvenik pa je prišao žrtveniku i prinio žrtvu na njemu.

13 I spalio je svoju žrtvu paljenicu i svoju jestivu žrtvu te je izlio svoju žrtvu ljevanicu pa je krvlju svojih žrtva mirotvornica poškopio žrtvenik.

14 A prenio je i mjedeni žrtvenik, koji *je bio* pred GOSPODOM s prednje strane Doma, između žrtvenika i Doma GOSPODNJEGA te *ga* postavio sa sjeverne strane žrtvenika.

15 Zatim je kralj Ahaz zapovjedio svećeniku Uriji govoreći: "Na velikom žrtveniku spaljivat ćeš jutarnju žrtvu paljenicu i večernju jestivu žrtvu i kraljevu žrtvu paljenicu i njegovu jestivu žrtvu, i žrtvu paljenicu svega naroda te zemalje i njegove jestive žrtve i njegove žrtve ljevanice; i svu krv žrtve paljenice i svu krv žrtve poškropi po njemu. A mjedeni žrtvenik bit će za mene da *po njemu zatražim savjet.*"

16 Tako je i učinio svećenik Urija, prema svemu što je kralj Ahaz zapovjedio.

17 Tada je kralj Ahaz skinuo oplatu s podnožja; i umivaonik je skinuo s njih. I more je skinuo s mjedenih volova koji *su bili* pod njim te ga je stavio na kameni pločnik.

18 I nadstrešnicu za Šabat koju su sagradili u Domu i kraljev vanjski ulaz maknuo je iz Doma GOSPODNJEG zbog kralja asirskoga.

19 A ostala djela Ahazova što ih je činio, nisu li ona zapisana u knjizi Ljetopisa kraljeva Judinih?

20 Ahaz je usnuo s očevima svojim te je bio pokopan kod očeva svojih u gradu Davidovu. I Ezekija, sin njegov zakraljio se umjesto njega.

POGLAVLJE 17

Hošea kraljuje u Izraelu

1 Dvanaeste godine Ahaza, kralja Judina, počeo je Hošea, sin Elin, kraljevati nad Izraelom u Samariji. *Kraljevao je* devet godina.

2 I on je činio *ono što je* zlo u očima GOSPODNJIM, ali ne kao kraljevi Izraelovi koji su bili prije njega.

3 Protiv njega uzašao je Šalmaneser, kralj asirski; i Hošea je postao njegov sluga te mu je davao darove.

4 Ali je kralj asirski otkrio da se Hošea urotio: jer je poslao glasnike egipatskom kralju Sou i nije donio dar kralju asirskom kao *što je radio* iz godine u godinu. Stoga ga je kralj asirski zatvorio i svezao ga u tamnici.

5 Tada je kralj asirski uzašao po svoj zemlju te uzašao na Samariju. I opsjedao ju je tri godine.

6 Devete godine Hošee kralj asirski osvojio je Samariju i odveo Izrael u Asiriju; i naselio ih je u Halahu, i u Haboru, *pokraj* rijeke gozanske te u gradove medijske.

7 Jer se *tako* zbilo, zato što su sinovi Izraelovi sagriješili protiv GOSPODA, Boga svojega, koji ih je izveo iz zemlje egipatske, ispod ruke faraona, kralja egipatskog; i bojali su se drugih bogova,

8 i hodili po odredbama pogana koje je GOSPOD protjerao ispred sinova Izraelovih i po *odredbama* kraljeva Izraelovih koje su oni stvorili.

9 I sinovi su Izraelovi potajno činili *ona* djela koja nisu *bila* ispravna prema GOSPODU, Bogu svome te su si sagradili uzvišice u svim svojim gradovima: od stražarskih kula pa do utvrđenih gradova.

10 A podizali su si i kipove i gajeve na svakom visokom brdu i pod svakim zelenim drvetom.

11 Ondje su palili kâd po svim uzvišicama, kao što *su činili* Pogani koje je GOSPOD protjerao ispred njih i izvodili zla djela da izazovu GOSPODA na srdžbu.

12 Jer su služili idolima, za koje im je GOSPOD bio rekao: "Ne činite nešto tako!"

13 A GOSPOD je posvjedočio protiv Izraela i protiv Jude preko svih *svojih* proroka i preko svih *svojih* vidovnjaka govoreći: "Obratite se od svojih zlih puteva i držite moje zapovijedi i odredbe moje prema svemu Zakonu koji sam zapovjedio očevima

vašim i kojeg sam vam poslao preko slugu svojih proroka."

14 Ali oni nisu htjeli poslušati nego su otvrdnuli vratove svoje poput vratova očeva njihovih, koji nisu vjerovali u GOSPODA, Boga svojega.

15 I odbacili su njegove odredbe i njegov savez što ga je sklopio s očevima njihovim i svjedočanstva njegova kojim je svjedočio protiv njih, te su slijedili ispraznost, pa su postali isprazni i krenuli za poganima koji *su bili* oko njih, *glede* kojih im je GOSPOD naložio da ne smiju činiti kao oni.

16 I ostavili su sve zapovijedi GOSPODA, Boga svojega, i načinili su sebi livene kipove, *baš* dva teleta. A načinili su i gaj te su štovali svu vojsku nebesku i služili Baalu.

17 I navodili su sinove svoje i kćeri svoje da prolaze kroz ogranj i odali su se vračanju i čaranju te su se prodali da čine zlo u očima GOSPODNJIM da ga izazovu na srdžbu.

18 Stoga je GOSPOD bio jako srdit na Izrael pa ga je odbacio ispred lica svoga. Nitko nije ostao osim jedino plemene Judino.

19 A Juda također nije držao zapovijedi GOSPODA, Boga svojega, nego je hodio po odredbama Izraelovim koje su oni sami stvorili.

20 I GOSPOD je odbacio sve sjeme Izraela i pritisnuo ih te ih predao u ruke pljačkašima, sve dok ih nije odbacio od lica svoga.

21 Jer je otrgnuo Izrael od doma Davidova; a oni su postavili Jeroboama, sina Nebatova za kralja. A Jeroboam je odvratio Izraela od toga da slijedi GOSPODA i navodio ih da griješe velikim grijehom.

22 Jer su sinovi Izraelovi hodili u svim grijesima Jeroboamovim koje je on počinio; od njih nisu odstupili,

23 sve dok GOSPOD nije odbacio Izraela od lica svoga, kako je to bio rekao preko svih svojih slugu proroka. Tako je Izrael bio

odveden iz njihove vlastite zemlje u Asiriju sve do dana današnjega.

24 Tada je kralj asirski doveo *ljude* iz Babilona i iz Kute i iz Ave i iz Hamata i iz Sefarvajima te *ih* naselio u gradovima Samarije umjesto sinova Izraelovih. I oni su zaposjeli Samariju i nastanili se u gradovima njezinim.

25 I *tako* se zbilo na početku njihovog naseljavanja onamo da se nisu bojali GOSPODA. Stoga je GOSPOD poslao među njih lavove koji su *neke* od njih ubili.

26 Zato su rekli kralju asirskom govoreći: "Narodi koje si preselio i nastanio ih u gradovima Samarije ne poznaju običaj Boga ove zemlje; stoga je on poslao lavove među njih, i gle, oni ih ubijaju, zato što oni ne poznaju običaj Boga ove zemlje."

27 Nato je kralj asirski zapovjedio govoreći: "Dovedite onamo jednog svećenika koga ste doveli odande pa neka ide i nastani se ondje, i neka ih on pouči običaju Boga one zemlje."

28 Tada je došao jedan od svećenika koga su bili odveli iz Samarije i nastanio se u Betelu te ih je poučio kako se trebaju bojati GOSPODA.

29 Ali je svaki narod napravio svoje vlastite bogove te su *ih* postavili u domove na uzvišicama koje su načinili Samarijanci, svaki narod u svojim gradovima u kojima su oni živjeli.

30 I ljudi iz Babilona napravili su Sukotbenota, a ljudi iz Kuta napravili su Nergala, a ljudi iz Hamata napravili su Ašimu;

31 a Avijci su napravili Nibhaza i Tartaka, a Sefarvijci su spaljivali svoju djecu u ognju za Adrameleka i Anameleka, bogove sefarvajimske.

32 Tako su se oni bojali *i* GOSPODA i postavili su si najniže između sebe za svećenike uzvišica koji su za njih žrtvovali u domovima uzvišica.

33 Bojali su se GOSPODA i služili su svojim vlastitim bogovima po običaju onih naroda koje su oni odoveli odande.

34 Do dana današnjeg oni rade po prijašnjim običajima. Ne boje se GOSPODA, ni ne rade po svojih odredbama ili po svojim uredbama ili po Zakonu i zapovijedi što je GOSPOD zapovjedio djeci Jakova komu je nadjenao ime Izrael.

35 S njima je GOSPOD sklopio Savez i naložio im govoreći: "Ne bojte se drugih bogova niti im se klanjajte, i nemojte im služiti niti im žrtvovati,

36 nego GOSPODU, koji vas je izveo iz zemlje egipatske snagom velikom i ispruženom mišicom; njega se bojte i njega štujte i njemu žrtvujte.

37 A odredbe i uredbe i Zakon i zapovijed što je za vas napisao, držite da izvršite za sva vremena i ne bojte se drugih bogova.

38 I Saveza što sam ga sklopio s vama ne zaboravite i ne bojte se drugih bogova,

39 nego se GOSPODA, Boga svojega bojte i on će vas izbaviti iz ruke svih vaših neprijatelja."

40 Ali oni nisu poslušali, nego su radili po svom prijašnjem običaju.

41 Tako su se ti narodi bojali GOSPODA, a služili su svojim izrezbarenim kipovima. I njihovi sinovi i sinovi njihovih sinova; kako su činili očevi njihovi, tako su i oni činili sve do dana današnjega.

POGLAVLJE 18

Ezekija kraljuje u Judi

1 I dogodilo se, treće godine Hošee, sina Elina, kralja Izraelovog, da je Ezekija, sin Ahaza, kralja Judina počeo kraljevati.

2 Bio je dvadeset i pet godina star kad je počeo kraljevati. I kraljevaio je dvadeset i devet godina u Jeruzalemu. Majci njegovoj

ime je također bilo Abi, bila je Zeharijina kći.

3 A on je činio *ono što je* ispravno u očima GOSPODNJIM, prema svemu što je činio i njegov otac David.

4 On je uklonio uzvišice i razorio kipove i posjekao je gajeve te je razbio mjedenu zmiju koju je načinio Mojsije. Jer su njoj sve do tih dana sinovi Izraelovi palili kâd; i on ju je nazvao Nehušan.

5 Pouzdavao se u GOSPODA, Boga Izraelova; tako da poslije njega nije bilo nikoga poput njega među svim kraljevima Judinim, niti je takvoga bilo prije njega.

6 Jer je on prionuo uz GOSPODA i nikada nije odstupio od toga da ga slijedi, nego je držao zapovijedi njegove koje je GOSPOD zapovjedio Mojsiju.

7 I GOSPOD je bio s njim i uspijevaio je gdje god je krenuo. I pobunio se protiv kralja asirskog i nije mu služio.

8 On je potukao Filistejce sve do Gaze i granica njezinih, od stražarskih kula sve do utvrđenog grada.

9 I dogodilo se četvrte godine kralja Ezekije što *je bilo* sedme godine Hošee, kralja Izraelovoga, sina Elina da je Šalmaneser, kralj asirski uzašao protiv Samarije i opsjedao ju je.

10 I na kraju treće godine osvojili su je; *baš* šeste godine Ezekije, što *je* deveta godina Hošee, kralja Izraelovog, Samarije je bila osvojena.

11 I kralj asirski odveo je Izrael u Asiriju i smjestio ih u Halahu i u Haboru *pokraj* rijeke gozanske i u gradove medijske,

12 zato što nisu bili poslušni glasu GOSPODA, Boga svojega, nego su prekršili njegov savez i sve ono što je zapovjedio Mojsije, sluga GOSPODNJI, i nisu *ih* htjeli slušati ni izvršavati.

13 A četrnaeste godine kralja Ezekije, Sanherib kralj asirski uzašao je protiv svih utvrđenih gradova Judinih i osvojio ih.

14 Tada je Ezekija, kralj Judin, poručio kralju asirskom u Lakiš govoreći: "Ja sam skrivio, odvрати se od mene da nosim ono što staviš na mene." Nato je kralj asirski odredio Ezekiji, kralju Judinom tri stotine talenata srebra i trideset talenata zlata.

15 I Ezekija mu je dao sve srebro koje se našlo u domu GOSPODNJEM, i u riznicama kraljevog dvora.

16 U to vrijeme je Ezekija skinuo *zlato* s vrata Hrama GOSPODNJEGA, i sa stupova koje je Ezekija, kralj Judin, obložio te je to dao kralju asirskome.

17 Tada je kralj asirski poslao Tartana i Rabsarisa i Rabšakea iz Lakiša kralju Ezekiji u Jeruzalem s velikom vojskom. I uzašli su te stigli u Jeruzalem. A kad su uzašli, došli su i stali kod vodovoda gornjega jezera, koji *je* na glavnom putu Valjarevog polja.

18 A kad su dozvali kralja, k njima je izašao Eliakim sin Hilkije, koji *je bio* nad dvorom, i pisar Šebna i zapisničar Joah, sin Asafov.

19 Tada im je Rabšake rekao: "Recite sada Ezekiji, ovako govori veliki kralj, kralj asirski: 'Kakvo *je* to pouzdanje u koje vjeruješ?'"

20 Ti kažeš, (ali *to su samo* isprazne riječi) *da imaš* savjet i snagu za rat. *No* u koga se sada pouzdaješ da si se pobunio protiv mene?"

21 I gle, pouzaješ se u štap od te slomljene trske, *baš* u Egipat, u koji ako se čovjek osloni, on će ući u ruku njegovu i probosti je. Takav je faraon, kralj egipatski svima onima koji se u njega pouzdaju.'

22 No kad mi kažete: 'Pouzdamo se u GOSPODA, Boga svojega': nije li to onaj čije je uzvišice i čije je žrtvenike uklonio Ezekija te bio rekao Judi i Jeruzalemu: 'Vi

iskazujete štovanje pred ovim žrtvenikom u Jeruzalemu?'"

23 Stoga sada, molim te, okladi se s gospodarom mojim, kraljem asirskim, i isporučit ću ti dvije tisuće konja, ako ti možeš od svoje strane postaviti jahače na njih.

24 Kako ćeš onda odvratiti lice jednog zapovjednika od najmanjih slugu moga gospodara, i pouzdati se u Egipat zbog bojnih kola i zbog konjanika?"

25 Zar sam ja bez GOSPODA uzašao protiv ovog mjesta da ga uništim? GOSPOD mi je rekao: 'Uzađi protiv te zemlje i uništi je.'

26 Tada su Eliakim, sin Hilkijin i Šebna i Joah rekli Rabšakeu: "Govori, molim te, slugama svojim na sirijskom jeziku, jer mi *to* razumijemo. I nemoj s nama razgovarati na židovskom jeziku na uši naroda koji *je* na zidu."

27 Ali im je Rabšake rekao: "Je li me moj gospodar poslao k tvome gospodaru i k tebi da govorim ove riječi? Nije li me poslao k ljudima koji sjede na zidu, da bi jeli svoj vlastiti izmet i pili svoju vlastitu mokraću zajedno s vama?"

28 Nato je Rabšake ustao i povikao snažnim glasom na židovskom jeziku te prozborio govoreći: "Čujte riječ velikoga kralja, kralja asirskoga!"

29 Ovako govori kralj: 'Neka vas Ezekija ne zavarava jer vas neće moći izbaviti iz ruke njegove.'

30 Niti nemojte dopustiti Ezekiji da vas navede da se pouzdate u GOSPODA govoreći: 'GOSPOD će vas zasigurno izbaviti i ovaj grad neće biti predan u ruku kralja asirskoga.'

31 Ne slušajte Ezekiju jer ovako govori kralj asirski: 'Sklopite *dogovor* sa mnom uz pomoć poklona i izađite k meni te onda svatko neka jede od svoje loze i svatko neka

jede od svoje smokve i svaki neka pije vodu iz svoje nakapnice,

32 sve dok ne dođem i odvedem vas u zemlju nalik na vašu zemlju, zemlju žita i vina, zemlju kruha i vinograda, zemlju maslinova ulja i meda, da biste živjeli, a ne pomrli. I ne slušajte Ezekiju, kada vas progoni govoreći: 'GOSPOD će vas izbaviti.'

33 Je li bilo koji od bogova naroda ikada izbavio svoju zemlju iz ruke kralja asirskoga?

34 Gdje *su* bogovi hamatski i arpadski? Gdje *su* bogovi sefarvaimski, henski i ivski? Jesu li oni izbavili Samariju iz ruke moje?

35 Koji *su to* ti među svima bogovima zemalja, a koji su izbavili svoju zemlju iz ruke moje, da bi GOSPOD izbavio Jeruzalem iz ruke moje?"

36 Ali narod je šutio i nije mu odgovorio ni riječi; jer je ovo bila kraljeva zapovijed, govoreći: "Nemojte mu odgovoriti."

37 Tada su Eliakim, sin Hilkijin koji je bio nad dvorom, i pisar Šebna i zapisničar Joah, sin Asafov, došli k Ezekiji razderane odjeće te mu ispričovijedali riječi Rabšakeove.

POGLAVLJE 19

Izaija umiruje Ezekija

1 I dogodilo se, kad je kralj Ezekija *to* čuo, da je razderao svoju odjeću i zaogrnuo se kostrijeću te otišao u Dom GOSPODNJI.

2 Zatim je poslao Eliakima, koji *je bio* nad dvorom, te pisara Šebnu i stariješine svećeničke, zaogrnutu kostrijeću, k proroku Izaiji, sinu Amosovu.

3 A oni su mu rekli: "Ovako govori Ezekija: 'Ovaj dan je dan nevolje i ukora i hule; jer su djeca stigla do rođenja, a nema snage da se rode.

4 Možda je GOSPOD, Bog tvoj, čuo sve riječi Rabšakea, kojega je kralj asirski,

njegov gospodar, poslao da se izruguje Bogu živome, te će prekoriti riječi koje je čuo GOSPOD, Bog tvoj. Zato uzdigni molitvu *svoju* za ostatak koji je preostao.' "

5 Tako su sluge kralja Ezekije došle k Izaiji.

6 Tada im je Izaija rekao: "Ovako recite gospodaru svojemu: 'Ovako govori GOSPOD: Ne boj se riječi koje si čuo kojima su sluge kralja asirskoga hulile na mene.

7 Evo, poslat ću buru na njega, i čut će glasine pa će se vratiti u zemlju svoju; i učinit ću da on padne od mača u zemlji svojoj.' "

8 Tako se Rabšake vratio i našao kralja asirskog kako ratuje protiv Libne, jer je bio čuo da je on otišao iz Lakiša.

9 A kad je čuo da govore o Tirhaki, kralju etiopskomu: "Gle, izašao je boriti se protiv tebe", on je ponovo poslao glasnike Ezekiji govoreći:

10 "Ovako recite Ezekiji, kralju Judinom govoreći: 'Nemoj dopustiti da te vara Bog tvoj u kojega se ti pouzdaješ, govoreći: Jeruzalem neće biti predan u ruku kralja asirskoga.

11 Evo, ti si *sâm* čuo što su učinili kraljevi asirski svim zemljama, kako su ih potpuno uništili. Zar ćeš se ti izbaviti?

12 Jesu li bogovi naroda izbavili one koje su očevi moji uništili; *poput* Gozanca i Haranca i Resefca i sinova Edenovih koji *su bili* u Telesaru?

13 Gdje je kralj hamatski i kralj arpadski i kralj grada Sefarvaima, Hene i Ive?

14 I Ezekija je primio pismo iz ruke glasnika i pročitao ga. Zatim je Ezekija uzašao u Dom GOSPODNJI te ga razvio pred GOSPODOM.

15 Tada se Ezekija pomolio pred GOSPODOM i rekao: "GOSPODE, Bože

Izraelov, koji prebivaš *među* kerubinima, ti si Bog, *baš* samo ti, svih kraljevstva zemaljskih; ti si načinio nebo i zemlju.

16 GOSPODE, prikloni uho svoje i čuj; otvori oči svoje, GOSPODE, i vidi i poslušaj riječi Senheribove koje je poslao da se izruguje Bogu živome.

17 Istina, GOSPODE, kraljevi asirski uništili su narode i zemlje njihove,

18 i bacili su bogove njihove u ogranj, jer oni nisu *bili* bogovi nego djelu ruku čovječjih, drvo i kamen, stoga su ih uništili.

19 Stoga sada, GOSPODE, Bože naš, zaklinjem te, spasi nas iz ruke njegove, da bi sva kraljevstva zemaljska spoznala da *si* ti GOSPOD Bog, *baš* samo ti."

20 Tada je Izaija, sin Amosov poručio Ezekiji govoreći: "Ovako govori GOSPOD, Bog Izraelov: 'Ono što si me molio protiv Sanheriba kralja asirskoga, čuo sam.'

21 Ovo *je* riječ što je GOSPOD izgovorio u svezi s njim: 'Djevica, kći sionska, prezrela te, *i* ismijala te; kći jeruzalemska mahala je glavom za tobom.

22 Komu si se izrugivao i *koga* si hulio? I protiv koga si glas *svoj* uzvisivao i oči svoje podizao u visinu? *Baš* protiv Svetog Izraelova!

23 Po glasnicima svojim izrugivao si se Gospodinu i govorio si: S mnoštvom bojnih kola svojih ja se penjem na visine gorske, na krajeve libanonske, i posjeći ću najviše cedrove njegove *i* najbiranije jele njegove; i ući ću u noćišta krajeva njegovih, *i* u šumu Karmela njegova.

24 Ja sam kopao i pio tuđe vode, i tabanima stopala svojih isušio sam sve rijeke po mjestima opasanim.

25 Nisi li već davno čuo *kako* sam to načinio *da* sam od davnih vremena to oblikovao? Sada to činim da se događa, da bi ti

opustošio gradove utvrđene u gomile ruševina.

26 Stoga su stanovnici njihovi bili male snage, prestrašeni su bili i postidjeni; bili su *kao* trava poljska i *kao* zeleno bilje, *kao* trava na krovovima kuća, i *kao* žito opaljeno prije nego što naraste.

27 Ali ja znam tvoj boravište i izlaske tvoje i ulaske tvoje, i bijes tvoj protiv mene.

28 Zato što je bijes tvoj protiv mene i tvoja buka došla do ušiju mojih, stoga ću ti kolot svoj staviti u nos i uzde svoje na usne tvoje i vratit ću te putem kojim si došao.

29 A ovo *će* ti *biti* znak: ove godine ćeš jesti ono što samo naraste, a druge godine ono što od istoga nikne, a treće godine sijte i žanjite i zasadite vinograde pa jedite rod njegov.

30 A ostatak koji je preostao od doma Judina ponovo će pustiti korijen u dubinu i donijeti rod u visinu.

31 Jer će iz Jeruzalema izaći ostatak, i oni koji su preostali iz gore Sion. Revnost GOSPODA *nad vojskama* to će učiniti.'

32 Stoga ovako govori GOSPOD u svezi kralja asirskoga: 'Neće on ući u ovaj grad niti će strijelu odapeti ovamo ni doći pred njega sa štitom, ni nasipavati nasipe protiv njega.

33 Putem kojim je došao, njime će se *i* vratiti, i u ovaj grad on neće ući', govori GOSPOD.

34 Jer ja ću braniti ovaj grad, spasiti ga radi sebe i radi sluge moga Davida.

35 I dogodilo se one noći da je anđeo GOSPODNJI izašao i pobio u taboru asirskome stotinu i osamdeset i pet tisuća. I kad su ustali rano ujutro, gle, sve *su* to *bila* mrtva tijela.

36 Tako je Sanherib kralj asirski odstupio i otišao te se vratio i nastanio se u Ninivi.

37 I dogodilo se, dok je on iskazivao štovanje u domu Nisroka, boga svojega, da su ga mačem udarili sinovi njegovi Adramelek i Šarezer. Zatim su oni pobjegli u zemlju armensku. A Esarhadon sin njegov zakraljio se umjesto njega.

POGLAVLJE 20

Ezekija se razbolio pa ozdravio

1 U one dane Ezekija se razbolio na smrt. I prorok Izaija, sin Amosov, došao je k njemu te mu rekao: "Ovako govori GOSPOD: 'Uredi svoju kuću je ćeš ti umrijeti i nećeš živjeti.' "

2 Tada je on okrenuo lice svoje prema zidu i pomolio se GOSPODU govoreći:

3 "Zaklinjem te, GOSPODE, sjeti se sada kako sam pred tobom hodio u istini i besprijekorna srca i činio *ono što je* dobro u očima tvojim." Nato je Ezekija gorko zaplakao.

4 I dogodilo se, još prije nego je Izaija izašao u središnje predvorje, da je k njemu došla riječ GOSPODNJA govoreći:

5 "Vrati se i reci Ezekiji, zapovjedniku naroda moga: 'Ovako govori GOSPOD, Bog oca tvoga Davida: Čuo sam molitvu tvoju i vidio suze tvoje. Evo, ozdravit ću te; trećeg ćeš dana uzaći u Dom GOSPODNJI.

6 I dodat ću danima tvojim petnaest godina i tebe ću izbaviti i grad ovaj iz ruke kralja asirskoga te ću obraniti grad ovaj radi sebe i radi sluge svoga Davida.' "

7 Tada je Izaija rekao: "Uzmite grudu smokava." Zatim su uzeli i stavili *mu to* na čir, i on se oporavio.

8 Nato je Ezekija upitao Izaiju: "Što će biti znak da će me GOSPOD ozdraviti i da ću trećeg dana uzaći u Dom GOSPODNJI?"

9 A Izaija je odgovorio: "Ovo će ti biti znak od GOSPODA da će GOSPOD učiniti ono što je rekao: Zar da se sjena pomakne

naprijed deset stupnjeva ili da se pomakne unatrag deset stupnjeva?"

10 Nato je Ezekija odgovorio: "Lako je za sjenu pomaknuti se dolje deset stupnjeva. Ne, nego neka se sjena vrati unatrag deset stupnjeva."

11 Zatim je prorok Izaija zavapio GOSPODU; i on je pomaknuo sjenu deset stupnjeva unatrag; za toliko se ona pomaknula dolje na sunčaniku Ahazovu.

12 U ono vrijeme Berodakbaladan, sin Baladanov, kralj babilonski poslao je Ezekiji pisma i dar jer je čuo da se Ezekija razbolio.

13 I Ezekija ih je saslušao i pokazao im svu svoju kuću s dragocijenostima; srebro i zlato i mirodije i dragocijenu pomast i *svu* svoju oružarnicu i sve što se našlo u riznicama njegovim. Ništa nije bilo u dvoru njegovom i u svoj njegovoj vlasti što im Ezekija nije pokazao.

14 Tada je prorok Izaija došao kralju Ezekiji i rekao mu: "Što su ti ljudi rekli? I odakle su došli k tebi?" Nato je Ezekija rekao: "Došli su iz daleke zemlje, *čak* iz Babilona."

15 A on je upitao: "Što su vidjeli u dvoru tvome?" Nato je Ezekija odgovorio: "Sve što je u mom dvoru vidjeli su; nema ničega među riznicama mojim što im nisam pokazao."

16 Tada je Izaija rekao Ezekiji: "Čuj riječ GOSPODNJU:

17 'Evo, dolaze dani kada će sve što je u dvoru tvome i ono što su očevi tvoji pohranili do dana današnjega biti odneseno u Babilon; ništa neće ostati', govori GOSPOD.

18 'A od sinova što će poteći od tebe, koje ćeš izroditi, bit će odvedeni i bit će eunici na dvoru kralja babilonskoga.' "

19 Nato je Ezekija rekao Izaiji: "Dobra je riječ GOSPODNJA koji si izrekao." Zatim

je rekao: "Nije li *dobra*, ako bude mira i istine za dana mojih?"

20 A ostala djela Ezekijina i sva moć njegova i kako je napravio jezerce i vodovod i doveo vodu u grad, nije li to zapisano u knjizi Ljetopisa kraljeva Judinih?

21 I Ezekija je usnuo s očevima svojim, a Manaše, sin njegov zakraljio se umjesto njega.

POGLAVLJE 21

Manaše kraljuje u Judi

1 Manaše *je bio* star dvanaest godina kad je počeo kraljevati i kraljevao je u Jeruzalemu pedeset i pet godina. A majci njegovoj ime *je bilo* Hefziba.

2 Ali je on činio *ono što je bilo* zlo u očima GOSPODNJIM, po gnjusobama pogana koje je GOSPOD protjerao pred sinovima Izraelovim.

3 Jer je on ponovo sagradio uzvišice koje je njegov otac Ezekija bio uništio, te je podigao žrtvenike Baalu i načinio je gaj, kao što je činio Ahab, kralj Izraelov; i iskazivao je štovanje svoj vojsci nebeskoj te joj služio.

4 I sagradio je žrtvenike i u Domu GOSPODNJEM, za koji je GOSPOD rekao: "U Jeruzalemu ću postaviti ime svoje."

5 I sagradio je žrtvenike za svu vojsku nebesku u oba predvorja Doma GOSPODNJEGA.

6 I proveo je sina svoga kroz oganj, i gatao je prema vremenima i vraćanje te se bavio zazivanjem duhova i radio s čarobnjacima. Napravio je mnoge opakosti u očima GOSPODNJIM da *ga* izazove na srdžbu.

7 I postavio je izrezbareni kip gaja kojega je napravio u Domu, za koji je GOSPOD rekao Davidu i njegovom sinu Salomonu: "U ovome Domu i u Jeruzalemu, koji sam ja

izabrao od svih plemena Izraelovih, postaviti ću ime svoje zauvijek.

8 Ni neću više dati da se noga Izraelova pomakne iz zemlje koju sam dao očevima njihovim; samo ako se budu pridržavali izvršavati sve što sam im ja zapovjedio i sav Zakon što im ga je zapovjedio sluga moj Mojsije.

9 Ali oni nisu poslušali; i Manaše ih je zaveo da čine *još* više zla nego što su činili narodi koje je GOSPOD uništio pred sinovima Izraelovim.

10 Tada je GOSPOD progovorio po slugama svojim prorocima govoreći:

11 "Zato što je Manaše, kralj Judin, počinio te gnjusobe, i činio opako više od svega što su činili Amorejci, koju *su bili* prije njega, pa je i Judu navodio da griješi s idolima svojim.

12 Stoga ovako govori GOSPOD, Bog Izraelov: "Evo, dovodim *takvo* zlo na Jeruzalem i Judu da će svakome koji čuje za to, zazujati oba uha njegova.

13 I razapet ću nad Jeruzalemom uže samarijsko i visak doma Ahabova: i obrisat ću Jeruzalem kao što *čovjek* briše zdijelu, brišući je pa je okrene naopačke.

14 I napustit ću ostatak baštine svoje i predat ću ih u ruku neprijatelja njihovih; i postat će grabež i plijen svim svojim neprijateljima,

15 zato što su činili *ono što je bilo* zlo u očima mojim i izazivali me na srdžbu od dana kad su očevi njihovi izašli iz Egipta pa do dana današnjega.

16 Povrh toga, Manaše je prolio jako puno nedužne krvi, dok *njome* nije napunio Jeruzalem od jednog kraja do drugoga, pored grijeha njegovog kojim je navodio Judu na grijeh čineći *ono što je bilo* zlo u očima GOSPODNJIM.

17 A ostala djela Manašeova, i sve što je činio i grijeh njegov kojim je griješio, nije li

to zapisano u knjizi Ljetopisa kraljeva Judinih?

18 I Manaše je usnuo s očevima svojim i bio je pokopan u vrtu svojega dvora u vrtu Uzinu. A Amon, sin njegov zakraljio se umjesto njega.

Amon kraljuje u Judi

19 Amon *je bio* star dvadeset i dvije godine kad je počeo kraljevati, i kraljevaio je dvije godine u Jeruzalemu. A majci njegovo ime je bilo Mešulemet, *bila je* kći Harusa iz Jotbe.

20 I on je činio *ono što je bilo* zlo u očima GOSPODNJIM, kao što je činio njegov otac Manaše.

21 I hodio je u svemu putem kojim je hodio otac njegov i služio idolima kojima je služio otac njegov i iskazivao im štovanje.

22 I napustio je GOSPODA, Boga očeva svojih i nije hodio putem GOSPODNJIM.

23 Zatim su se sluge Amanove urotile protiv njega te su pogubile kralja u dvoru njegovu.

24 A narod te zemalje pogubio je sve one koji su se urotili protiv kralja Amona. Onda je narod zemaljski umjesto njega zakraljio Jošiju, sina njegova.

25 A ostala djela Amonova što ih je činio, nisu li ona zapisana u knjizi Ljetopisa kraljeva Judinih?

26 I bio je pokopan u grobnici svojoj u vrtu Uzinu. A Jošija, sin njegov zakraljio se umjesto njega.

POGLAVLJE 22

Jošija kraljuje u Judi

1 Jošija *je bio* star osam godina kad je počeo kraljevati i kraljevaio je u Jeruzalemu trideset i jednu godinu. Majci njegovo ime je bilo Jedida, *bila je* kći Adaje iz Boskata.

2 A on je činio ono što je bilo ispravno u očima GOSPODNJIM i hodio u svemu putem Davida, oca svoga; nije skretao ni desno ni lijevo.

3 I dogodilo se, osamnaeste godine Jošijina kraljevanja, da je kralj poslao pisara Šafana, sina Asalije, sina Mešulamova, u Dom GOSPODNJI govoreći:

4 "Uzađi k Hilkiji, velikom svećeniku da on prebroji srebro koje je doneseno u Dom GOSPODNJI, koji su čuvari vrata sakupili od naroda.

5 I neka ga predaju u ruku onih što su obavljali posao, koji su *i* nadgledali Dom GOSPODNJI, a oni neka ga daju onima koji su obavljali posao koji *je* u Domu GOSPODNJEM, kako bi se popravile pukotine na Domu:

6 tesarima i graditeljima i zidarima; i neka se kupi građevno drvo i klesani kamen za popravak Doma.

7 Ali neka se kod njih ne radi račun za novac što je bio predan u ruku njihovu, zato što su oni vjerno radili.

Hilkija pronalazi Knjigu Zakona

8 Tada je Hilkija, veliki svećenik, rekao pisaru Šafanu: "Našao sam Knjigu Zakona u Domu GOSPODNJEMU." Zatim je Hilkija predao knjigu Šafanu i on ju je pročitao.

9 Zatim je pisar Šafan došao kralju i ponovo donio riječ kralju te rekao: "Sluge tvoje prikupile su novac koji se našao u Domu i predale ga u ruku onih što obavljaju posao, koji su *i* nadgledali Dom GOSPODNJI."

10 Tada je pisar Šafan pokazao kralju govoreći: "Svećenik Hilkija predao mi je jednu knjigu." I Šafan ju je počeo čitati pred kraljem.

11 I dogodilo se, kad je kralj čuo riječi Knjige Zakona, da je razderao svoju odjeću.

12 Zatim je kralj zapovjedio svećeniku Hilkiji i Ahikamu, sinu Šafanovu, i Akboru, sinu Mikajinu, i pisaru Šafanu i Asaji, sluzi kraljevom, govoreći:

13 "Idite, zatražite *savjet* od GOSPODA za mene, i za narod i za svu Judu u svezi riječi ove knjige koja je nađena; jer je velik gnjev GOSPODNJI što je planuo na nas, zato što očevi naši nisu poslušali riječi ove knjige, da izvrše sve ono što je zapisano glede nas."

14 Tako su svećenik Hilkija te Ahikam i Akbor i Šafan i Asaja otišli k proročici Huldi, ženi Šaluma sina Tikve, sina Harhasova, čuvara garderobe (a ona je prebivala u Jeruzalemu u učilištu), te su razgovarali s njom.

15 I ona im je rekla: "Ovako govori GOSPOD, Bog Izraelov: 'Recite čovjeku koji vas je poslao k meni:

16 Ovako govori GOSPOD: Evo, svalit ću zlo na ovo mjesto i na stanovnike njegove; *baš* sve riječi knjige koju je kralj Judin čitao.

17 Zato što su me napustili i palili kâd drugim bogovima da bi me izazivali na srdžbu svim djelima ruku svojih. Stoga će gnjev moj planuti protiv ovog mjesta i neće se ugasiti.'

18 No kralju Judinom koje vas je poslao da zatražite *savjet* od GOSPODA, njemu ovako recite: 'Ovako govori GOSPOD, Bog Izraelov: *U svezi* riječi koje si čuo,

19 zato što ti je srce omekšalo i *zato što* si se ponizio pred GOSPODOM, pošto si čuo što sam govorio protiv ovog mjesta i protiv stanovnika njegovih, da će postati pustoš i prokletstvo, pa si razderao odjeću svoju i proplakao preda mnom, ja sam te i uslišio', govori GOSPOD.

20 'Stoga evo, ja ću te pridružiti očevima tvojim i ti ćeš se u miru pridružiti grobu svome, i očima svojim nećeš vidjeti sve zlo koje ću ja svaliti na ovo mjesto.' " I oni su tu riječ odnijeli kralju.

POGLAVLJE 23

Jošija uništava idole

1 Tada je kralj poslao *glasnike* pa su se sakupili k njemu sve starješine Jude i Jeruzalema.

2 I uzašao je kralj u Dom GOSPODNJI i svi ljudi iz Jude i svi stanovnici jeruzalemski zajedno s njim, te svećenici i proroci i sav narod, i mali i veliki. I on im je na uši pročitao sve riječi knjige saveza koja je bila nađena u Domu GOSPODNJEMU.

3 A kralj je stao kod stupa i sklopio savez pred GOSPODOM da će hoditi za GOSPODOM i držati zapovijedi njegove i svjedočanstva njegova i odredbe njegove svim srcem *svojim* i svom dušom *svojom* da izvrši riječi ovoga saveza što su zapisane u ovoj knjizi. I sav je narod pristupio savezu.

4 Nato je kralj zapovjedio Hilkiji, velikom svećeniku, i svećenicima drugoga reda i čuvarima vrata, da iznesu iz Hrama GOSPODNJEGA svu opremu što su je napravili za Baala i za gaj i za svu vojsku nebesku. Tada ih je spalio izvan Jeruzalema u Kidronskim poljima, a pepeo njihov odnio je u Betel.

5 Zatim je uklonio idolske svećenike koje su kraljevi Judini odredili da pale kâd na uzvišicama u gradovima Judinim, i na mjestima okolo Jeruzalema; a i one što su palili kâd Baalu, suncu i mjesecu i planetama i svoj vojsci nebeskoj.

6 Iznio je gaj iz Doma GOSPODNJEGA izvan Jeruzalema na potok Kidron i zapalio ga kod potoka Kidrona i zdrobio *ga* u sitan prah pa je bacio prah njegov na grobove sinova naroda.

7 Onda je porušio kuće sodomita što su bile pokraj doma GOSPODNJEGA, gdje su žene tkale zavjese za gaj.

8 Zatim je doveo sve svećenike iz gradova Judinih i oskrvnuo uzvišice gdje su svećenici palili kâd, od Gebe do Beeršebe;

onda je porušio uzvišice na vratima što *su bile* na ulazu u vrata Jošue, gradskog upravitelja, što *je bilo* čovjeku s lijeva na gradskim vratima.

9 Ali svećenici uzvišica nisu uzlazili na žrtvenik GOSPODNJI u Jeruzalemu, nego su jeli beskvasni kruh među svojom braćom.

10 Zatim je oskrvnuo i Tofet, koji *je* u dolini sinova Hinomovih, kako nitko ne bi mogao svoga sina ili svoju kćer provoditi kroz oganj za Moleka.

11 I uklonio je konje što su ih kraljevi Judini podarili suncu na ulazu u Dom GOSPODNJI, pokraj odaje komornika Natanmeleka koji *je bio* u predgrađu, te je ognjem spalio Sunčana kolā.

12 I žrtvenike što *su bili* na vrhu gornje odaje Ahazove, što su ih načinili kraljevi Judini i žrtvenike koje je napravio Manaše u oba predvorja Doma GOSPODNJEGA, *njih* je kralj istukao i odlomio *ih* odande te prah njihov bacio u potok Kidron.

13 Zatim je uzvišice što *su bile* pred Jeruzalemom, koje *su bile* zdesna Gore pokvarljivosti, koju je Salomon, kralj Izraelov sagradio Aštarti, gnjusobi Sidonaca, i Kemošu, gnjusobi Moabaca, i Milkomu, gnjusobi sinova Amonovih, kralj oskrvnuo.

14 I razbio je kipove i posjekao gajeve, a mjesta njihova napunio je ljudskim kostima.

15 Osim toga je i žrtvenik što *je bio* u Betelu, *i* uzvišicu koju je napravio Jeroboam, sin Nebatov, koji je Izrael navodio na grijeh, oboje taj žrtvenik i tu uzvišicu on je porušio, *i* spalio uzvišicu te *ju* zdrobio u prah. Zatim je i gaj spalio.

16 A dok se Jošija okrenuo i ugledao grobnice što *su bile* ondje na gori, pa poslao *nekoga* i uzeo kosti iz tih grobnica te *ih* spalio na žrtveniku. Tako ga je oskrvnuo, prema riječi GOSPODNJOJ koju je čovjek Božji objavio, koji je objavio ove riječi.

17 Tada je rekao: "Kakav je ovo natpis što ga ja vidim?" Nato su mu ljudi iz grada ispričali: "To je grobnica čovjeka Božjeg koji je došao iz Jude i objavio sve ovo što si ti učinio protiv žrtvenika betelskog."

18 A on je rekao: "Pustite ga, neka nitko ne pomiče kosti njegove!" Tako su ostavili kosti njegove na miru zajedno s kostima proroka koji je došao iz Samarije.

19 A i sve domove uzvišica koji *su bili* po gradovima samarijskim, koje su napravili kraljevi Izraelovi da izazivaju *GOSPODA* na srdžbu, Jošija je uklonio i učinio s njima prema svim djelima koja je učinio u Betelu.

20 I pogubio je sve svećenike uzvišica koji *su bili* ondje nad žrtvenicima te je na njima spalio ljudske kosti pa se vratio u Jeruzalem.

21 Tada je kralj zapovjedio svemu narodu govoreći: "Svetkujte Pashu GOSPODU, Bogu svojemu, kako je to zapisano u Knjizi saveza ovoga."

22 Zaista se takva Pasha nije držala od dana sudaca koji su sudili Izraelu, *a* ni u svim danima kraljeva Izraelovih i kraljeva Judinih.

23 Osim osamnaeste godine kralja Jošije, *u kojoj* se takva Pasha održala GOSPODU u Jeruzalemu.

24 Nadalje, zazivače duhova i čarobnjake i kipove i idole i sve gnjusobe što su se viđale u zemlji Judinoj i u Jeruzalemu, Jošija je uklonio, da bi izvršio riječi zakona koje su bile zapisane u knjizi što ju je svećenik Hilkiya našao u Domu GOSPODNJEMU.

25 I prije njega nije bilo kralja poput njega koji se obratio GOSPODU svim svojim srcem i svom svojom dušom i svom svojom snagom, prema svemu Mojsijevu zakonu, niti je poslije njega ustao *netko* poput njega.

26 Ali GOSPODIN se nije okrenuo od žestine velikoga gnjeva svoga kojim je srdžba njegova planula protiv Jude zbog

svih izazivanja kojima ga je Manaše izazivao pored svega.

27 Tada je GOSPOD rekao: "I Judu ću maknuti ispred lica svoga kao što sam maknuo Izrael, i odbacit ću ovaj grad Jeruzalem koji sam izabrao i Dom za koji sam rekao: 'Moje će ime biti ondje.'

28 A ostala djela Jošijina i sve što je činio, nije li to zapisano u knjizi Ljetopisa kraljeva Judinih?

29 U dane njegove Faraonneko, kralj egipatski, uzašao je protiv kralja asirskoga na rijeku Euftrat. I kralj Jošija krenuo je protiv njega; a ovaj ga je pogubio kod Megida, kad ga je ugledao.

30 Zatim su ga sluge njegove mrtva prenijele u kolima iz Megida i dovezle ga u Jeruzalem te su ga pokopali u njegovoj grobnici. A narod te zemalje je uzeo Jehoahaza, sina Jošijina te su ga pomazali i zakraljili ga umjesto oca njegova.

Jehoahaz kraljuje u Judi

31 Jehoahaz *je bio* star dvadeset i tri godine kad je počeo kraljevati i kraljevaio je tri mjeseca u Jeruzalemu. A majci njegovoj ime *je bilo* Hamutala; *bila je kći* Jeremije iz Libne.

32 I on je činio *ono što je bilo* zlo u očima GOSPODNJIM, prema svemu što su činili očevi njegovi.

33 I Faraonneko svezao ga je kod Rible, u zemlji hamatskoj, da ne bi mogao kraljevati u Jeruzalemu; i nametnuo je zemlji danak od sto talenata srebra i jedan talenat zlata.

34 Zatim je Faraonneko postavio Eliakima, sina Jošijina, za kralja umjesto Jošije, oca njegova, te je promijenio ime njegovo u Jehojakim. Onda je odveo Jehoahaza; tako je ovaj došao u Egipat pa je ondje umro.

35 I Jehojakim je davao srebro i zlato faraonu; a on je nametnuo porez zemlji kako bi davao novac po zapovijedi faraonovoj.

Iznuđivao je srebro i zlato od naroda te zemlje, od svakoga prema svom načinu oporezivanja, da bi *to* dao Faraonneku.

Jehojakim kraljuje u Judi

36 Jehojakim *je bio* star dvadeset i pet godina kad je počeo kraljevati, a kraljevaio je jedanaest godina u Jeruzalemu. A majci njegovoj ime je bilo Zebuda; *bila je kći* Pedaje iz Rume.

37 I on je činio *ono što je bilo* zlo u očima GOSPODNJIM, prema svemu što su činili očevi njegovi.

POGLAVLJE 24

1 U dane njegove uzašao je Nabukodonosor, kralj babilonski, i Jehojakim mu je postao sluga na tri godine. Tada se okrenuo i pobunio se protiv njega.

2 A GOSPOD je poslao protiv njega čete Kaldejaca i čete Sirijaca i čete Moabaca i čete sinova Amonovih; a poslao ih protiv Jude da ga unište, prema riječi GOSPODNJOJ koju je on izgovorio po slugama svojim prorocima.

3 Zasigurno po zapovijedi GOSPODNJOJ *je to* došlo na Judu, da *ih* makne od lica svojega zbog grijeha Manašeovih, prema svemu što je on činio.

4 Također i zbog krvi nedužne što ju je on prolio. Jer je on napunio Jeruzalem krvlju nedužnom što mu GOSPOD nije htio oprostiti.

5 A ostala djela Jehojakimova, i sve što je činio, nije li to zapisano u knjizi Ljetopisa kraljeva Judinih?

6 Tako je Jehojakim usnuo s očevima svojim, a Jehojakin, sin njegov, zakraljio se umjesto njega.

7 A kralj egipatski nije više ponovo izlazio iz svoje zemlje jer je kralj babilonski zauzeo sve što je pripadalo kralju egipatskome, od rijeke egipatske sve do rijeke Euftrat.

Jehojakim kraljuje u Judi

8 Jehojakin *je bio* osamnaest godina star kad je počeo kraljevati, a kraljevaio je u Jeruzalemu tri mjeseca. A majci njegovoj ime *je bilo* Nehušta; *bila je* kći Elnatana iz Jeruzalema.

9 I on je činio *ono što je bilo* zlo u očima GOSPODNJIM, prema svemu što je činio njegov otac.

10 U to vrijeme sluge Nabukodonosora, kralja babilonskoga pošli su na Jeruzalem. Tako je grad bio opkoljen.

11 I Nabukodonosor, kralj babilonski pošao je na grad, a sluge su ga njegove opkolile.

12 Tada je Jehojakin, kralj Judin, izašao do kralja babilonskoga, on i majka njegova i sluge njegove i knezovi njegovi i časnici njegovi; a kralj babilonski ga je osvojio u osmoj godini svoga kraljevanja.

13 I odnio je odande sve blago iz Doma GOSPODNJEGA i blago iz kraljeva dvora, i razbio svu zlatnu opremu što ju je Salomon, kralj Izraelov napravio u Hramu GOSPODNJEMU, kao što je GOSPOD bio rekao.

14 I odveo je sav Jeruzalem i sve knezove i sve silne junake, *baš* deset tisuća sužnjeva, te sve zanatlije i kovače. Nitko nije preostao, osim najbjeđenijeg naroda zemlje.

15 A odveo je u Babilon Jehojakina, i majku kraljevu i kraljeve žene i časnike njegove i moćnike te zemlje, njih je odveo u sužanstvo iz Jeruzalema u Babilon.

16 I sve junake, *njih* sedam tisuća, te tisuću zanatlija i kovača, *sve one koji su bili* jaki i pogodni za rat, *baš* njih je kralj babilonski odveo u sužanjstvo u Babilon.

17 Zatim je kralj babilonski postavio Mataniju, strica svoga za kralja umjesto njega te mu je promijenio ime u Zedekija.

Zedekija kraljuje u Judi

18 Zedekija *je bio* dvadeset i jednu godinu star kad je počeo kraljevati, a kraljevaio je jedanaest godina u Jeruzalemu. A majci njegovoj ime *je bilo* Hamutala; *bila je* kći Jeremije iz Libne.

19 I on je činio *ono što je bilo* zlo u očima GOSPODNJIM, prema svemu što je činio Jehojakim.

20 Jer po srdžbi GOSPODNJOJ *to se* dogodilo u Jeruzalemu i Judi, sve dok ih nije odbacio od lica svojega, tako da se Zedekija pobunio protiv kralja babilonskoga.

POGLAVLJE 25

1 I dogodilo se u devetoj godini njegova kraljevanja, devetog mjeseca, desetoga *dana* toga mjeseca, da je pošao Nabukodonosor, kralj babilonski, on i sva vojska njegova protiv Jeruzalema te su se utaborili nasuprot njega. I sagradili su tvrđe sve unaokolo njega.

2 I grad je bio pod opsadom do jedanaeste godine kralja Sedekije.

3 A devetog *dana četvrtoga* mjeseca zavladao je glad u gradu te nije bilo kruha za narod te zemlje.

4 Tada je grad bio provaljen pa su svi ratnici *pobjegli* noću putem gradskih vrata između dva zida, koji su uz kraljev vrt (a Kaldejci *su bili* nasuprot grada sve unaokolo). A *kralj* je otišao putem prema ravnici.

5 Tada je kaldejska vojska krenula u potjeru za kraljem i sustigla ga u ravnicama jerihonskim. A sva vojska njegova se razbježala od njega.

6 Tako su uhvatili kralja i doveli ga kralju babilonskom u Riblu. Zatim su mu izrekli presudu.

7 I pogubili su sinove Sedekijine pred njegovim očima, a Sedekiji su iskopali oči te

ga svezali mjedenim okovima i odveli ga u Babilon.

8 A petoga mjeseca, sedmoga dana toga mjeseca, što *je bilo* devetnaeste godine kraljevanja Nabukodonosora, kralja babilonskoga, ušao je u Jeruzalem Nebuzaradan, zapovjednik straže, sluga kralja babilonskoga.

9 I on je zapalio Dom GOSPODNJI i kraljev dvor i sve kuće jeruzalemske; i sve velikaške kuće spalio je ognjem.

10 A sva kaldejska vojska koja je bila sa zapovjednikom straže porušila je zidine jeruzalemske sve unaokolo.

11 A ostatak naroda koji je preostao u gradu, i bjegunce koji su potpali kralju babilonskom s preostalim mnoštvom odveo je Nebuzaradan zapovjednik straže.

12 Ali zapovjednik straže ostavio je *neke* od najsiromašnijih u toj zemlji *da budu* vinogradari i poljodjelci.

13 A mjedene stupove što *su bili* u Domu GOSPODNJEMU i podnožja i mjedeno more što *je bilo* u Domu GOSPODNJEMU Kaldejci su razbili te su mjed od njih odnijeli u Babilon.

14 I uzeli su lonce i lopatice i usekače i žlice i svu mjedenu opremu s kojim su posluživali.

15 I žeravnike i zdjele *i ono što je bilo* od zlata, zlato, i što *je bilo* od srebra, srebro uzeo je zapovjednik straže.

16 I dva stupa, jedno more, i podnožja koja je Salomon napravio za Dom GOSPODNJI; mjedi od sve te opreme nije bilo mjere.

17 Visina jednoga stupa *bila je* osamnaesta lakata, a glavica na njemu *bila je* od mjedi; a visina glavice *bila je* tri lakta; a pletena izrada i narovi bili su na glavici sve unaokolo, sve od mjedi. I isto tako imao je i drugi stup s pletenom izradom.

18 I zapovjednik straže uhitio je svećeničkoga glavara Seraju i Sefaniju drugoga svećenika i tri čuvara vratiju.

19 A iz grada je odveo jednog zapovjednika koji je bio postavljen nad ratnicima i petoricu ljudi koji su bili u kraljevoj nazočnosti, koji su se našli u gradu, te ravnatelj pisara vojske koji je postrojavao ljude te zemlje i šezdeseticu ljudi te zemlje koji *su se bili* našli u gradu.

20 I Nebuzaradan, zapovjednik straže uzeo je ove i odveo ih kralju babilonskomu u Riblu.

21 Onda ih je kralj babilonski udario i pogubio ih u Ribli, u zemlji hamatskoj. Tako je Juda bio prognan iz svoje zemlje.

Gedalija upravlja Judom

22 A *za* narod koji je ostao u zemlji Judinoj, kojega je ostavio Nabukodonosor, kralj babilonski, baš nad njima je postavio Gedaliju, sina Ahikama, sina Šafanova, za vladara.

23 I kad su svi zapovjednici vojski, oni i njihovi ljudi čuli da je kralj babilonski postavio Gedaliju za upravitelja, došli su k Gedaliju u Mispu, i to Išmael, sin Netanijin, i Johanan, sin Kareahov, i Seraja, sin Tanhumeta Netofaćanina i Jaazanija, sina Makatitovca, oni i njihovi ljudi.

24 A Gedalija se zakleo njima i njihovim ljudima te im rekao: "Ne bojte se biti sluge kaldejske; nastanite se u zemlji i služite kralju babilonskom pa će vam biti dobro."

25 Ali se dogodilo sedmoga mjeseca da je došao Išmael, sin Netanije, sina Elišamina, od sjemena kraljevskoga i deseterica ljudi s njime te su udarili Gedaliju tako da je poginuo, on i Židovi i Kaldejci koji su bili s njim u Mispi.

26 Tada je ustao sav narod, i malo i veliko, i zapovjednici vojski te su došli u Egipat jer su se prestrašili Kaldejsaca.

27 I dogodilo se trideset sedme godine sužanjstva Jehojakina, kralja Judina, dvanaestoga mjeseca, dvadeset sedmoga dana toga mjeseca *da* je Evilmerodak, kralj babilonski te godine kad je počeo kraljevati, uzdigao iz tamnice glavu Jehojakina, kralja Judinoga.

28 I ljubazno je razgovarao s njime i postavio mu je prijestolje iznad prijestolja kraljeva što *su bili* s njime u Babilonu.

29 I zamjenio mu je zatvorsku odjeću te je neprekidno jeo kruh pred njim u sve dane života svoga.

30 A njegovo sljedovanje bilo je neprekidno sljedovanje koje mu je podario kralj, dnevni obrok za svaki dan u sve dane života njegova.